

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvu prejeman:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5 50
na mesec 1 90

Izjava vsak dan sveder izjavni modelje in pravilnik.

Inserati veljajo: petdesetopeta peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnishvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpolnitve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ognsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6 50
na mesec 2 30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnishvo: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Besede in dejanja.

Ljubljansko nemštvo kar ne more prenašati, da živi v blaženem miru in je deležno takih pravic, kakor nikjer na svetu nobena enaka manjšina. Vztrajno in dosledno dela na to, da bi razdražilo in razburilo slovensko javnost. V deželni zboru kranjskem se seveda Nemci vedno trkajo na prsi in zatrjujejo patetično, da nimajo druge želje, kakor živeti s slovenskim prebivalstvom v miru in v prijaznosti. Ali njih dejanja so v kričečem nasprotju z njihovimi besedami. Besede so sladke, dejanja pa so grda.

Ne bomo segali v preteklost in z naševanjem konkretnih slučajev dokazovali svojo trditev, saj zadostuje popolnoma, če se primerjajo oficijalne izjave nemške stranke s pisanjem glasila te stranke, s tisto ubožno prilogo namreč, ki jo prinaša v pruski službi stoječi »Grazer Tagblatt«, priznajo najnesramnejši in najneumnejši nemški list v Avstriji. Iz pisave »Deutsche Stimmen« se najbolje spozna, kake misli in kake čute goji ljubljansko Nemštvo proti Slovincem, pisava tega lista je najboljši dokaz, da so izjave nemških voditeljev v deželni zboru kranjskem brez vsake cene in da so le hinjena zatrjevanja, da bi Nemci radi v miru in v prijaznosti živeli s slovenskim prebivalstvom.

Sovraštvo in zaničevanje do Slovincem in do vseh slovenskih narodnih in kulturnih prizadevanj se cedi iz tega glasila in iz zbiranja in zaljenja se kar menjavajo. Nemci vedo, da med ljubljanskim prebivalstvom le malokdo bere njihovo glasilo in zato si dovoljujejo stvari, ki bi si jih nikdar ne dovolili, če bi njihovo glasilo izhajalo v Ljubljani.

Sovraštvo in zaničevanje, izzivanja in zaljenja — to preveča vsako številko »Deutsche Stimmen« in poleg tega se goji denuncijstvo in taki meri, da se mora zagunisti tudi vsakemu spodobnemu človeku nemškega mišljenja. Nepristno slika to glasila ljubljanskega Nemštva vse Slovence kot državni nevarni element, kot veleizdajalec in zarotnike, vsako stvar zavijajo, da napravijo iz nje novo denunciacijo in iz najneodolnejše priredbe in najneznatnejše malenkosti napravijo veliko afero. In vedno se pri tem predstavljajo kot preganjane, dasi jih ves svet

v miru pusti in dasi imajo veliko več, kakor jim gre in jim je treba.

Za zgled hudobnosti, s katero delujejo ljubljanski Nemci v svojem glasilu, naj navedemo le najnovejši slučaj. Začetkom novega šolskega leta nameravajo prijatelji slovenskega dijaštva na korist dijaškega podpornega društva »Domovina« prirediti evetlični dan. Namen je dobrodelen, vseskozi tak, da bi moral vsak, ki človeško čuti, nameravati prirediti odobravati. Toda »Deutsche Stimmen« hujskajo na uprav podel način in to glasilu ljubljanskih Nemcev se je povzpelo celo do nezaslusane trditve, da hočejo slovenski dijadi s evetličnim dnem proslaviti — septembrske demonstracije 1. 1908. in jih morda ponoviti. To je infamija, ki dovoli označuje nemški način bojevanja in ilustrira prav lepo slovesno izjave nemških govornikov v deželni zboru, ki prisegajo, da hočejo Nemci v miru in v prijaznosti živeti s slovenskim prebivalstvom. Kaj briga Nemce evetlični dan? Ljubljana je še tako slovenska, da se tu lahko prireja evetlični dnevi. Vsi se poznamo in da Nemcev ne bo nihče nadlegoval, je pač ob sebi umerno; in če bi se pomotoma zgodilo, da bi bila od slovenske roke kakemu Nemcu ponudena evetlica, naj si obdrži svoj groš in naj gre zopet svojo pot, pa bo vsem prav.

In tako gre dan na dan. Navadno se za take izbruhe niti ne zmenimo in redkokdaj se nam zdi vredno in potrebno kaj odgovoriti na napade v omenjenem nemškem listu. Toda vsaka stvar na svetu mora imeti svoje meje in po naši sodbi je za zdaj enkrat popolnoma dovolj tega početja. Naj si vzamejo to ljubljanski Nemci k sreči.

Klerikalni poslanec Jarc in Novomeščani.

Profesor Evgen Jarc je po novem volilnem redu tudi zastopnik Novomeščanov v državnem zboru. Na Kranjskem imajo med meščani le Ljubljančani svojega državnega poslanca. Evgen Jarc izrablja svoje poslanstvo tudi v ta namen, da se približuje uradnikom v Novem mestu, kjer jih je precej in jim dela obljube. Prav pohvaliti bi to bilo, ako bi se bilo od teh obljub nadejati uspeha v korist uradništva. Jarčeve

obljube, dane meščanstvu, pa so Blažev žegen, kakor obljube kakega kat. duhovnika. Jarc ne more samostalno nastopati v parlamentu v nobenem vprašanju, zlasti pa ne v vprašanju, ki se tiče življenja meščanstva, med katero je šteti tudi uradništvo. Jarc je kakor vsak drug poslanec, kateremu je klerikalna stranka pomagala do mandata, uvrščen v tisto krdo poslancev, katero komandira pametnejši višji duhovnik kat. cerkve v zvezi s višjimi katoliškimi aristokrati v raznih državah, kjer živijo katoliki. Smer vsega javnega delovanja teh poslancev je dana po duhovništvu za ves katoliški svet. Nobeden teh poslancev ne more izstopiti iz vrste in zahtevati, kar se ne vjema z dano smerjo.

Po vsem katoliškem svetu je meščanstvo nasprotnik težnjav duhovščine, duhovnik pa je sovražnik meščanstva. Boji se vrše za nadvlado v državi. Gotovo je, da klerikalci v parlamentih ne bodo nič storili v gospodarskih vprašanjih na korist meščanstvu, ker bi s tem krepili svojega sovražnika. Sovražniku se ne stori nobene dobrote, tega načela se drži pred vsem duhovnik. Iss und beiss' deine Nebenesser, ist ein Grundstatz, den ich übe und ich fand ihn bei den Menschen und dort heisst er Nächstenliebe! — Kjer se gre za življenje, za vlado v državi, tam se vodi boj za biti ali ne biti med strankami in tako tudi med klerikalno in drugimi strankami.

Na malem Kranjskem se oglašajo kak manjši voditelji svetovne klerikalne stranke in mu uide v nepremišljenosti kake besede, ki svedoči o sovraštvi dotičnika do uradništva: n. pr. da uradniki le žro in žro. Uradniki imajo med meščanstvom vpliv in zato jim klerikalci ne bo odkritosrčen prijatelj. Pametnejši duhovniki in posvetni diplomati klerikalne stranke tega sovraštva ne kažejo, prav ostentativno pa ga kaže bolj priprosto duhovnik, ki se o uradništvu rad divje izraža, zlasti ako je bil obsojen; on misli, da bi ga smelo tudi še zdaj, kakor v prejšnjih časih soditi le njegovo duhovno sodišče. Tega mnenja je tudi sedanji kranjski škof. Obljube poslanca, ki pripada klerikalni stranki, da bo v tem ali onem vprašanju kaj storil zanj za meščanstvo ali uradništvo, so torej neodkritosrčne, ali če jih da poslanec odkritosrčno, jih ne more izpolniti. Jarc je še mlad in ni se še

nemara dobro orientiral v težnjah klerikalizma. Vstopil je v politično delo, ker to klerikalnemu strankarju, ako postane poslanec, nemara dosti koristi. Saj profesorju — poslanec ni treba učiti fantov, plačo pa le dobiva. Ali storiti ne bo smel prav nič v korist meščanstvu in uradništvu. Le če se uglednejši uradnik za piše klerikalizmu, se morda napoti vodilni klerikalni poslanec k dotičnemu ministru, da pospeši avanzma, ali izprosi premestitev.

Poslanec Jarc je obiskal te dni Novo mesto in nekaj uradnikov zbral v krčmi. Volitev obč. odbora se bliža. Obljubil jim je najbrže, da bo pri državni vladi izposloval, da dobijo novomeški uradniki posebno draginsko doklado. Kdor mu je verjel, bo nekaj mesecev upal, da bo lažje izhajal. Toda to smejo letos upati vsi, ker država bo morala najeti veliko milijonov, da pomaga kmetu, da pomaga tudi meščanu in uradniku, ako bi se pokazalo, da bo primanjkovalo živil, kakor se je kazalo še prejšnji teden vsled hude suše. Zdjaj je večurni dež prinesel dosti milijonov v deželo in vse upa, da se bo marsikaj na polju zboljšalo in ne bo tako hude draginje. Torej država bo morala skrbeti, ako se kak poslanec za draginjo briga ali ne, da pomaga vsem po druginji močno prizadetim državljanom. O tem so pisali vsi večji časopisi v državi in ti premorejo več, kakor katerikoli poslanec. Jarc bo gotovo uvidel, da ne bodo samo novomeški uradniki prizadeti po slabi letini, da bo treba za vse v državi skrbeti. Kaj je potem vredna njegova obljuba? Pesek v oči, — da bi pomagal klerikalni stranki pri obč. volitvah v sedlo!

Evgen Jarc ima bogatega tasta. Ako je že postal politik, naj se kot mlajši človek drži poštenosti. Nehati bo moralo nemoralno lažljivo politikanje, bojevanje z vsemi sredstvi. Kultura rase in postaja tudi v Avstriji večja, tudi bojna morala katoliškega duhovnika se bo odpravila. Kakor v drugem, tako bo tudi v politiki veljala poštenost, sleparija, goljufija pa bo našla zasluženo mesto. Strankarstvo bo ponehalo, čim močnejša bo postajala masa. In ta raste in se krepi v toliko, kolikor se več šola človek iz mase. Prišel bo čas, ko se ne bo dalo ničesar več opraviti z zvitoščinami in goljufijami, veljalo bo geslo: »Clara pacta, boni amici.« Našemu someščanu Jarcu ni

treba za vsako ceno biti politik, or lahko dobro živi brez tega dela. Zaradi tega je lahko pošten in ni se mu treba dati izrabljati za nastope, pri katerih mora biti kot klerikalec neodkritosrčen. Jarc zna zase pridobivati Novomeščane. On je gotovo prepričan, da je Sukljetovo delovanje v vprašanju kolodvora grozovito škodljivo Novomeščanom, on ve, da Suklje tako nastopa proti Novomeščanom v imenu klerikalne stranke, to da Jarc sam je ploskal v dež. odboru Sukljeta zaradi njegovega delovanja proti Novemu mestu in glasoval za to, da se da našemu obč. odboru ukor, ker se je potegnil za koristi mesta proti zdajšnjemu škodljivemu novomeškemu častnemu članu, katerega čast se mu je dala, ker je nekdanji tako vno delal za koristi, kakor zdaj dela za škodo Novega mesta. Evgen Jarc, kot razsoden človek, mora danes uvideti, da kler. stranka na Kranjskem dela na to, da se Novomeščani oškodujejo, kar se da hudo. — Kaj torej prihaja v mesto in pravi meščanom, da je njihov prijatelj! — »Povej mi, s kom občuješ in povem ti, kdo si sam!« Suklje je glavar, Suklje je še vedno merodajen človek v kler. stranki in vi, Evgen Jarc gledate tako ponižno, tako ustrežljivo v obraz svojega rojaka; sužnja sta pa oba in če govorita vidva kot politika kler. stranke o osrečevanju Novomeščanov, je to toliko, kakor bi tulili volkovi Gallovo alelujo.

Na naslov slovenskih gg. orožnikov.

Nestetokrat sem imel priliko opazovati, da so poročila raznih dogodkov iz slovenskih krajev objavljena mnogo prej v nekaterih nemških časnikih, nego v slovenskih novinah. Da, mnogokrat se mi zdi kako poročilo iz popolnoma slovenskih krajev iz nemških časopisov v slovenske naravnost prestopljeno. In kdo bi naj bil poročevalec nemškemu časniku dostikrat iz krajev, kjer pri belem dnevu z laterno v roki ne najdeš Nemca? Brezdvomno gg. orožniki! — Oni imajo navadno v vseh slučajih kakor: požar, tatvina, pretep, uboj itd. opraviti, poizvedovati, zasledovati; in to takoj kratko poročajo časniku, kakor rečeno, izveštine nemškim; to pa — gg. orožniki mi tega ne bodo zamerili, ker sem se

LISTEK.

Starec.

Spisal Ivan Cankar.
(Dalje.)

»To večerno popivanje je starost in smrt; in črna kava seže v roko, seže v prste in na srce trka . . . glej, kaj se mi že resnično roka tresse!«

Iztegnil je roko ter razkrcil prste; zares so se tresli; zelo narahlo, ali tresli so se.

Mračilo se je in prižgal je svetilko. Ko je prižgal, se mu je tresla roka mnogo močnejše nego prej, ko je bil iztegnil; vsa roka od komolca, ne samo prsti. Nasmehnil se je grenko, ko je nesel svetilko mimo ogle dala k mizi.

»Kmalu bom še z glavo pokimal al* odkimaval, kmalu se mi bo tresla brada in momljal bom s tenkimi ustnicama . . . in kadar bom držal v roki časopis, bo pošumevalo ter potrkavalo na okvir, da bodo gostje postrani gledali in godrnjali . . .«

Legel je brez večerje v posteljo; komaj je dobro ležal in še preden je bil upihnil luč, je začutil na levi strani rahlo bolečino, kakor da ga je bila zbadla bučica. Prestrašil se je

in je položil dlan na prsi; srce je kluvalo enakomerno, ali kluvalo je močno, kakor da se je bilo vzdramilo v nočni tišini. Držal je roko mirno, poslušal je napeto in zdelo se mu je, da sliši čisto razločno kluvanje srca. Kljuvanje je za hip prestalo, nato je udarilo dvakrat zapored hitreje in nenadoma je vdrgnil zbadla bučica. Vzdignil se je v postelji počasi in oprezno. Sam ni vedel, kako je delal in storil; vzel je svečo in je stopil s trepetajočim korakom pred ogledalo. Obraz je bil čisto blede, skoraj rumenkast, oči so bile globoko udrtje.

»To ni od sveče . . . kako bi sveča tako spremenila obraz, kar mahoma preobrazila življenje v smrt?« O Bog, ali sem ves čas, vsa dolga leta živel umirajoč?«

Mrzle kaplje so mu stale na čelu; čutil se je slabega, noge so se mu tresle, udje so mu bili težki in mehki kakor od testa. Ko se je vrnil v posteljo, ga je obil vroč pot po vsem životu prav do nog. Zaspal je truden pozno v noč in koj so mu planile v dušo grde sanje.

Sanjalo se mu je, da je umrl. Do nagega slečeno truplo je ležalo na dolgi mizi, krog nje pa so stali brat-dati možje v dolgih sivih haljah. Tegnjo so se držali, sklonjeni so bili nad truplo, rezali so in molčali. Ko je bilo truplo odprto, so lezle iz njega vse bolezni v gnušnih podobah:

črvi, gadje, močeradi; brez števila jih je bilo, ostudna, vijoka in plazeča se brezkončna procesija. Umrli je bil, ali vse je videl natanko, videl je celo, kako mu iz oči samih leze bolezen po licih nizdol. Videl je, da je držal nekdo v roki njegovo srce; čisto črno je bilo, iz njega pa so lezli beli črvi, lezli počasi med prsti zdravnika ter padali drug za drugim tiho na mizo. Vzdrnil se je od samega gnuša.

Bilo je zgodaj, ni se še dani. Ali vstal je, da bi se ne vrnil sanje. Odgnil je okno; v nasprotni hiši je bilo eno samo okno razsvetljeno in je sijalo z dremotno rumeno lučjo skozi gosto meglo. Vse drugo, nebo in hiše in ulica je bilo potopljeno v noč; nekje daleč je drdral zgoden jutranji voz.

Kuhali si je čaj ter je srebalo počasi skodelico za skodelico, da bi dočkal jutra. Njegove misli so bile težke in žalostne.

»Takah sanj bi zdrav in mlad človek nikoli ne imel! Starec sanja o mladosti, otrok nikoli ne o starosti in smrti . . . Kako se je moglo to zgoditi, kedaj se je zgodilo? Ob tisti besedi ne, iz ene same besede se ne porodi starost, beseda ni bacil, da bi poleg duše zastupila še telo. Vse je bilo v meni, le spoznanje mi je dala tista beseda . . . Hodil sem starec med otroci, gobavec med zdravimi ljudmi; sam se nisem poznal, drugi so me

poznali; in nisem videl ne zasmeha, ne pomilovanja . . . dokler mi ni povedal odkritosrčen otrok, da imam prišito krpo na hrbtu . . . O Bog, že tretja skodelica . . . in čaj je strup kakor kava in vino in tobak! Ne boj se, človek, saj si zdrav in mlad in močan — kaj bi tebi strup? Še morfija si privoščim in opija, nato pojdi snubiti!«

Spomnil se je nanjo, mlado, gibko, gladkolično in obšla ga je grda misel.

»Ona ve, da sem starec, obložen z vsemi nadlogami in puščobami starosti . . . sama je rekla! Čemu je sprejela mojo ljubezen, smešno ljubezen starca? Moja služba ni slaba, dvoje ljudi bi ob nji prijetno živelo, tudi troje . . . in ostane ji penzija po starcu. Taki starci so najbolj spoštovani snubači. Kaj lepota, kaj mladost, kaj zdravje! . . . Mlada gospodična lepe zunanjosti ter z nekoliko dote želi znanja z uradnikom srednje starosti . . . tista srednja starost je dobra! . . . in s pravico do penzije . . . Pravica do penzije, to je poglavitno, je edino! In kolikor bolj srednja je starost, toliko boljše! . . . Zaradi ljubezni ni težave; starec je vse dan z doma, sveder pa je truden, da ne vidi in ne sliši; in nazadnje pridela nekaj mladega čisto zastoj . . . Kolika gnušoba! Tudi te misli so rojene iz grdih sanj!«

Videl je njene čiste, saspitve

oči, slišal je njen mehki glas in zabolelo ga je v srce.

»Otrok je brez zlega in vse njene besede so bile resnične. Otrok je . . . njena otroška, plemenita duša je sprejela mojo ljubezen in zdaj misli, da jo mora vračati z obrestmi. Ne ve, da se pravi tem obrestim mladost, sreča, zdravje. Zakaj vsi otroci so plemeniti . . . Kako bi sprejemat te obresti, kako bi privezal otroka na to staro telo? Kaj bi storil, človek? Karkoli bi storil, bi bilo ničvredno in ostudno!«

Zdani se je zunaj, ali gosta megla je ležala pusto in mirno nad mestom. Obšel se je ter se napotil k zdravniku, prijatelju.

Zdravnik je še ležal; ko se je prikazal zaspan in čemeran, je bil ves osupel.

»Kaj bi ti . . . ob tej zgodnji urf!«

Vstal je z zofe, ves sključen.

»Slab sem . . .«

»Tudi drugi ljudje so že slabo spali, pa niso hodili zdravnika buditi!«

»Ne zameri, niso le hude sanje! . . . Ko sem šel po ulici, se mi je zibalo in vrtele pred očmi, hiše so plesale . . . Ne le od enoci . . . še prej sem bil bolan, le čutil nisem . . .«

»Zdravnik se je naumehnil. (Dalje prihodnja.)«

o tem sam prepračil — iz stanovske čistilnosti. To in to se je posrečilo temu in temu, in to čitajo gg. »zgoraj«, ter vidijo: ta je priden, ta spreten, ta zvest, ta marljiv! Tako poročila, ki navajajo navadno tudi ime dotičnega orožnika, so tudi v spodnjem in v zgornjem delu. Torej to ni popolnoma nič hudega, nič napačnega. Človek brez zdrave čistilnosti je metla. Nepravilno je samo to, da dobajajo poročila iz slovenskih krajev in iz slovenskih rok, torej iz pravega vira najprej v nemške časnike in šele iz istih v slovenske, včasih pa še to ne. Poročanje v slovenske časnike se je pri našem narodu zelo pomankljivo. Za klerikalne liste so poročevalci duhovniki, mešarji, organisti, cekmoštri in kar se še drugih na kolarju obesi; za narodno časopisje pa uradniki, učitelji, trgovci, doktorji in dr. Njih članki so več ali manj politične vsebine.

Priprosti kmet zunaj na »deželici« poroča le, ako zamore svojega sosedo, domačega duhovnika ali učitelja, ali sploh katerega ima na piki, pokrtačiti. Da bi poročal o drugih dogodkih, mu niti na misel ne pride. In baš taka poročila najdemo potem v nemških novinah. Zakaj pa v slovenskih ne?

Vojak, ki dosluži tri leta, vedno pod nemškim poveljem, zapusti navadno s šaržo četovodje linijo, ter vstopi v žandarmerijski kor. Zopet pončni tečaj v nemškem jeziku, in končno zunan na deželi, na postaji tam ali tam: vedno je in ostane uradni in poveljni jezik nemški. Kar mu je ljudska šola premalo nudila, to si pridobi, osebno kar se tiče inteligence in družabnega obveščanja — ker so Slovenci brihtne glave — z lastnim opazovanjem. Znano je, da imajo na Slovenskem povsod gg. orožniki dostop v inteligentno družbo, kjer se jih tudi rado vidi. Ve se, da so po mišljenju napredni, ker vojak-nazadnjak je nestor, ve se pa tudi, da se kot vojaki orožniki aktivno v politiko mešati ne morejo. Eno pa lahko storijo: narodni lahko ostanejo. Zali bog, da moram reči, da je narodnih orožnikov v resnici prav malo. Ne vem, če je res, pa kakor sem slišal, je pri zadnjem ljudskem štetju samo eden stražmojster kot načelnik postaje v nekem mestecu na Sp. Štajerskem navedel kot obveščalni jezik slovenski; ritmojster pa ga je za to baje »pošteno« okreal. Pa to ga ni oplašilo; on se je tudi na tem polju pokazal vojak-junaka; čast mu! Zdjaj pa si oglejmo drugo plat! Na stotine jih je, ki so rodom Slovenci, a jim prokleto trdo gre slovenska govornica, a to ne radi nezmožnosti, temveč iz napačne noblese, iz prevetkega »dinstajtra«, ki meji že zelo na streberstvo. Pravijo, kadar potegnejo v slovenski družbi »Südmärkine« šibice iz žepa in se nerodno opravičujejo, ko jih ne morejo več neopazeno v žep skriti: »Meni je vse eno; med Slovenci sem Slovenec, med Nemci pa Nemec!« Vsled takega ali enakega neumestnega izgovora pa postane dotičnik v inteligentni slovenski družbi nemogoč. Nemški orožnik gotovo ne bo nikoli kupil Cirilovih »Vigalije«, pa tudi ne bo nikoli bojkotal nemške narodne veselice, predstave in druge prireditve. (Mislil se tu v prvi vrsti na orožnike na Štajerskem. Na Kranjskem so orožniki skoro brez izjem prav vrli narodnjaki. Opomba uredništva.)

Vse gg. orožnike torej pozivam, da se posvetijo narodnemu delu, četudi v malem, v kolikor jim to dopuščajo dane razmere in njih služba. K temu malemu narodnemu delu, ki temelji na ljubezni in spoštovanju do materinega jezika, k temu delu pristevam med drugim tudi dopisovanje in poročevanje, ne nemškim, ampak naprednim slovenskim listom.

Tovariš.

Politična kronika.

Notranji položaj. Danes dopoldne je bil češki namestnik knez Thun v oni važni avdienci pri cesarju v Išli, kateri se pripisuje največji pomen glede češko - nemških spravnih pogajanj, od katerih je zopet odvisen ves notranji položaj. Obče mnenje glede češko - nemških spravnih pogajanj pa je, da ne bodo imela uspeha. Nemci spletarijo na vse načine, da bi preprečili spravo in onemogočili ustanovitve take vladne večine, kateri bi pripadal tudi češki klub.

Umrli je bivši nemški državni poslanec dr. Makso Menger, ki je časih v parlamentu igral precej veliko vlogo in je rad vabil k sebi nemške in slovenske poslance, da bi se med seboj bolj spoznali in bi se na ta način ugledala nasprotja.

Krvavi izgredi v Drohobyczu. Maloruski delavec Vivuka je bil zaradi udeležbe pri teh izgredih, pri katerih je bilo toliko ljudi ustreljenih in ranjenih, obsojen na tri mesece, a zdaj ga mu kazen zvišali na eno leto.

Naprednemu učiteljstvu na Gor. Avstrijskem se godi ravno tako, kakor naprednemu učiteljstvu na Kranjskem. Napredne učitelje trpinčijo in šikanirajo do krvi. Zdjaj je prišel drastičen slučaj na dan. Klerikalni okrajni šolski nadzornik Hueber je nekoga učitelja tako preganjal, da ga je za končno tožil. Klerikalce Hueber se je smazal s pomočjo priče, ki je zdaj bila obojena zaradi krivega pričevanja v tej zadevi. Državni pravdnik je pri obravnavi naravnost rekel, da je Hueber svojo pričo najbrže zapeljal v krivo pričevanje. Ta okrajni šolski nadzornik spada v kriminal, a ni niti odstavljen!

Celibat za unijatske duhovnike. V kratkem bo v Stanislavu v Galiciji shod grško - katoliške duhovščine, da sklepa o prizadevanju grško - katoliškega škofa v Stanislavu glede uvedbe celibata. Zdjaj so unijatski duhovniki oženjeni in velika večina duhovščine je iz osebnih in iz npravnih ozirov proti celibatu.

Madžarska obstrukcija v ogrskem parlamentu se nadaljuje in četu nastopa ministrski predsednik Khuen - Hedervary vse bolj brutalno in grozilno, kažejo vendar različni znaki, da so dnevi njegovega vladanja šteti. V podučeni krogih smatrajo kot neizogibno, da bo moral Khuen - Hedervary odstopiti in je le težko vprašanje, kdo naj postane njegov naslednik. Težko je to vprašanje zategadelj, ker je skoro nemogoče doseči sporazumljenje glede volilne reforme.

Portugalski monarhisti bi radi provzročili revolucijo, da bi strmoglavili republiko. V prvi vrsti se zanašajo na katoliško duhovščino, ki ima na kmetosko ljudstvo še velik vpliv, kajti portugalski kmet je neveden kakor noč. Monarhisti so na Angleškem najeli deset ladij, ki naj bi prepeljale municijo in orožje na Portugalsko. Eno teh ladij je angleška vlada na opozoritev portugalskega poslanika konfiscirala. Na španski meji so konfiscirali štiri kanone, čez 1000 pušk, 200.000 patron in mnogo municije za topove. Vodja monarhističnih revolucionarjev je kapitan Conceira, ki ima baje že 7000 oboroženih in izvežbanih mož na razpolaganje.

Maroko - Nemčija - Francija. Nemški minister zunanjih del Kiderlen - Wächter je govoril v dopisniškom pariškem »Journalu« in je izrekel mnenje, da se bo sporazumljenje med Nemčijo in Francijo doseglo. To je tudi verjetno, a ne zaradi tega, ker so francoske ponudbe za Nemčijo ugodne, marveč zaradi tega, ker se Nemčija boji vojne. Dejanjski položaj je namreč tak, da je Nemčija popolnoma osamljena in da bi v slučaju vojne imela proti sebi ne le Francijo, nego tudi Angleško in Rusijo, Avstrija pa ne bila dolžna ji pomagati. Vojna bi bržčas pomenila popoln poraz Nemčije in zato se Nemčija le ne upa strune napeti do skrajnosti.

Petdesetletnica ljubljanske »Čitalnice«.

»Hej rojaki, opasujmo uma svitke mečel«.

Novo koračnico: »Naprej zastava Slave« in pa pesmico, koje začetne besede smo postavili na čelo temu članku kot geslo, so se v šestdesetih letih najbolj prepevali po vseh deželah, kjer bivajo Slovenci. Rodoljubja kipeči naši učitelji so učili v ljudskih šolah priljubljene pesnike Vodnikov, Prešernove, Jenkove, Blaž Potočnikov, osebno pa vesele in v narodnem duhu zložene popevke kraškega slavnega Miroslava Vilharja! Iz šole domov prišedša mladina je navdušila pevajoče naučene pesmice že šoli odrasli ženski in moški naraščaj. Popevalo se je pri vsaki dani priložnosti; pela je mladina mančica proso, slačeca koruzo, pri veselih vinskih trgtavah itd. — vsepovsodi so se čule priproste, umetno zložene in v srce segajoče domače popevke. Vsaj pravi dotična pesmica sama, da:

»Sloven'e je rad vesel, — Zakaj da bi ne pel — ?
Njemu pesmi iz srca teko!«

In v takih razmerah so pričeli politično prosvetljati in izobraževati voditelji doslej zanemarjenega majhnega narodnega premišljati, kakim načinom in s kakimi sredstvi bi se dalo to dobro, nepokvarjeno ljudstvo povzdigniti na višjo stopinjo duševne izobrazbe. Vsi so bili edini v tem, da potrebujejo Slovenci še mnogo dobrih, začetnih šol, a oni, ki so šoli že odrasli, pa nadaljnega pouka po bralnih društvih ali čitalnicah.

V vsakem sodniškem okraju se je ustanovila »Čitalnica« s posebnim pevskim zborom.

Razmere v političnem okraju so bile takrat dosti ugodne; ustavna doba se je porodila za vse avstrijske narode. Tla, katera so bila na naši domači grudi že leta 1848, nekoliko zrahljana in pripravljena, so bila gotovo dostopna sprajeti razno duševno setev vase, koja je obetala tišoterna sad! — V letih 1860—1864 se je ustanovilo jako mnogo »Čitalnic« in pevskih društev. A ravno v tem pogledu nam je prednjačila zavedna, selena Štajerska, kjer so obstajala že iz leta 1849 in posneje bralna društva in čitalnice!

Kakor splošno znano, je praznovala jako slovesno svojo petdesetletnico letos »Slovanaka čitalnica« v Trstu. G. Anton Trstenjak piše v svoji knjigi »Slovensko gledališče«, izdani ob priliki 25letnice »Dramatičnega društva v Ljubljani«, da je bila »Ljubljanska čitalnica« slovesno otvorjena v Souvanovi hiši nasproti nemškemu »kasinu« dne 30. avgusta 1861. leta.

Včeraj je torej bila vesela obletnica onega prepomembnega dne, ko je ljubljanska izobražena slovenska občinstvo si postavilo duševno središče, iz kojega centra se je porodila tako velika obilica prekoristnega, prebujajočega dela! Smelo trdimo, da so ljubljanski Slovenci še le s tem dnem, ko so imeli svoje lastno duševno ognjišče in shajališče, začeli se zavedati, da imajo tudi oni enako pravico do političnega življenja, kakor dotlej gospodujoči Nemci!

»Vredno in pravično« je torej, da se ta velevažni moment razvija slovenske zavednosti tudi na poseben, dostojen in slavnosten način proslavi in bodočim, morebiti srenejšim potomcem pokaže, pod kakimi neugodnimi okolnostmi se je počelo družabno in politično življenje malobrojnega slovenskega naroda! Iz poučenih krogov smo izvedeli, da se je slavnost petdesetletnice naše čitalnice preložila na zimsko sezono radi tega, ker je sedaj ljubljansko narodno občinstvo sploh na počitnicah po deželi.

Nočemo sl. čitalničnemu odboru prav v nobenem oziru dajati kakih nasvetov, ker smo prepričani, da bodo odlični in delavni odborniki v polni meri izpolnili svojo prevzeto, častno dolžnost.

Ipak bi nasvetovali, naj bi se ta velevažna slavnost vršila v imenu našega dosedaj nedoseženega pesnika dr. Franca Prešerna na večer njegovega rojstnega dne, t. j. 2. grudnia letos, ki ravno tako ugodno pade na soboto! — Ta dan bodi eden najslavnejših dni vseh Slovencev, cele Slovenije.

To bodi naša petdesetletna olimpijada, pri kateri naj sodelujejo vse požrtvovalne narodne Slovenke in vsi navdušeni rodoljubni Slovenci! Slavnost naj se vrši na najsišnji podlagi po načinu, kakršne so bile dosedanje prireditve velevažnega, in ugodnega »Slovenskega planinskega društva«. Veselica bodi vsesplošno-slovenska, katero naj posetijo vsi Slovenci brez izjeme; vsaj »Čitalnica« ni politično društvo in obiščejo naj to prireditve vsi Slovenci v dokaz hvalečnosti, da je ravno »Čitalnica« ono središče, ona vsevesoljna mati, iz koje so se porodila malone vsa druga slovenska društva!

Kot vestni kronisti smo zabeležili to velevažno dejstvo, ključni naši velezasluzni in spoštovani duševni materi, ljubljanski »Čitalnici«: Vivavaj, crescat, floreat! — Še na mnogaja leta!

Selim I. in partibus.

Štajersko.

Iz Konjic. Za uradnega zdravnika pri našem glavarstvu je imenovan neki dr. Haring iz Grada. Radovedni smo, ali zna mož le par besed slovenski? To bomo »natančni« in stvarno resnični protokoli, katere bo mož sestavljal!

Iz finančne službe. Prestavljena sta gg. davčni oficijal Ladislav Jerše od davčnega urada k davčnemu referatu okr. glav. v Ptuj in komisar finančne straže od finančne straže k kontroln. okr. vodstvu finančne straže v Celju.

Napredna zmaga. Na Kogn pri Središču so zmagali pri občinskih volitvah naprednjaki. Dobili so 8 odbornikov, 2 sta klerikalca (vzor-značaj Košar in neki Govedič), dva pa brezbarvna. Navzlic vsem milim prošnjam in hudim grožnjam »Slov. Gosp.« hočejo torej ostati Bolfenčani »v neverki«.

Iz Sv. Bolfenka pri Središču nam pišejo: Obrekljiva »Straža« se je v svoji zadnji številki zopet lotila prejšnjega našega nadučitelja Slanca. Ne gre nam za to, da bi branili čast g. Slanca, ki nam je kot učitelj v 16. letih svojega plodonosnega delovanja pri Sv. Bolfenku storil toliko dobrega, povedati le hočemo dopisunu, da nas je g. nadučitelj s svojim obiskom zelo razveselil in da smo njegove nasvete prav radi poslušali. Ni prišel k nam kot trjec, temveč kot naš častni občan, da se na prošnjo občinskega odbora udeležijo volitev. To se znanemu visokomnemu dopisunu, ki je s pomočjo ženskih kril prišel do svojega sedanjega stališča, ne bo nikoli zgodilo. Končno mu naj bo še povedano, da bi bili Bolfenčani zelo srečni, ako bi »razmere« ostale vedno take, kakor so bile o času, ko je bil še g. Slane pri nas. — Napredni Bolfenčani.

Od Sv. Križa na Murskem polju. V nedeljo dne 27. avgusta je priredila našanonovostnovljena podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v prostorih g. Ig. Hauptmana svojo prvo veselico. Prireditve je uspeła kot prvi poizkus prav dobro. »nogo občinstva nam je privabil tudi, čuje in strmit, list slovenske klerikalne »inteligence« — »Straža«. Zdelo se je namreč nekemu klerikalnemu »inteligentcu« potrebno, »vabiti v »Stražo« z jako »duhoviti« besedami na našo veselico. (Da je »Straža« dopisnik res jako duhovit in inteligenten, zato jamči njegov dopis.) Toliče pozornosti od te gospode res nismo pričakovali. — Pa, da predem k naši veselici. Igrali smo burko »Joško in Miško«. Tudi potovalni učitelj C. M. D. g. Iv. Prekoršek nas je počastil s svojo prisotnostjo. Z vznesenimi in navdušenimi besedami je obrazložil zbranemu občinstvu pomen C. M. družbe, katere edini namen je doseči, da bode in da ostane Slovenec na svoji zemlji svoj gospod. Besede, ki jih je govoril, so vplivale na srca, saj so tudi od tam izvirale. Ljudem se je videlo na obrazih, da popolnoma soglašajo z govornikom in opazil si na njih zdaj ogorčenje, zdaj živahno pritrjevanje. Prav pristrčna hvala mu za njegov trud! Kot druga točka programa se je igrala burka »Joško in Miško«. Igra je vzbudila mnogo veseliga smeha pri občinstvu, za kar se imamo zahvaliti našim spretnim diletantom. Igralo se je vsepovprek jako dobro, nad pričakovanje dobro, posebno ker je večina igralcev stopila prvič na oder. Bodi jim izrečena na tem mestu za ves njihov trud prav pristrčna zahvala, — no — najlepšo pohvalo pa so itak že sprejeli, namreč veselji smeh občinstva. Igro bodo ponavljali v Vučji vasi. Po predstavi se je razvila nepriljena prosta zabava. Častna dolžnost mi je, na tem mestu prav pohvalno omenjati gđ. Angelo Lebarjevo, ki je s svojo res obudovanju vredno vstrajnostjo pri razpečevanju šaljive pošte, nabrala podružnici jako lep znesek. Hvala ji! Isto tudi gđ. Kolaričevi in Novakovi, ki sta si kot »postiljone« in kot cvetličarka in igralka stekli zaslug. Tako je torej nastopila naša mlada podružnica prvič javno. Vkljub raznim oviram, ki so nam jih delali gotovi velenarodni ljudje, smo lahko s tem prvim nastopom prav zadovoljni. Spoznali smo naše ljudi, dobili pa smo tudi nov dokaz, da je klerikalna narodnost vedeta briga, razen če služi njegovim strankarskim namenom. — Prireditve je bila, če vpoštevamo stališče, ki ga imamo tukaj, jako dobro obiskana. Imeli smo mnogo gostov iz okolice, posebno iz Verzeja. Največ pa je bilo Ljutomerčanov. Vemo sicer, da ste jako požrtvovalni, ali da nas posetite v tako obilnem številu, tega pa res nismo pričakovali. Prav lepa hvala vam za tako izdatno moralno podporo. — Pogrešali pa smo več domačinov in okoličanov na katere smo računali z vso gotovostjo. Tukaj imajo pasti vsi ozir, vsak izgovor je neumesten. Komur bije narodno srce, kdor čuti za svoj mili slovenski narod, bode z nami in to tembolj, ker je ravno pri nas v Križeveh že skrajni čas, da se narodno organiziramo. Utrjujmo svoje pozicije že sedaj, pozneje bi bilo morda prepozno. Mi ne poznamo politike, gre se nam edinole za našo sveto narodno stvar. — Naši podružnici pa obilo uspeha in neustrašeno naprej brez oziranj na desno in levo. (S kakimi težkočami se je imela boriti ta prireditve, kaže med drugim to, da sta »slovenski« župnik Weigl in ravno tako »slovenski« nadučitelj Herzog sklicala pred veselico ljudi v šoli in jih tam — svarila pred obiskom. G. Weigl, z vami se že še pomenimo za to nesramnost, kateri se pa sicer ne čudimo. Kdor je v govorjenju in srecu nemškutar, ne more simpatizirati s C. M. D. Op. ur.)

Mesto okrajnega sodnika v Celju bode v kratkem razpisano. Kakor čujemo, bode imenovan prihodnje dni okrajni sodnik v Celju g. Oton Vidic za deželne sodnje svetnika v Novem mestu. Govori se, da hoče vlada imenovati na njegovo mesto nemca dr. Ratiča. To bi pomenilo zopet nov udarec za Slovence, katerim bi se zopet odvzelo mesto slovenskega sodnika v Celju. Valed tega je skrajna dolžnost vseh poklicanih faktorjev, da storijo takoj in nemudoma vse potrebne korake, da se imenuje na Vidicevo mesto zopet Slovenec in da preprečijo Ratičovo imenovanje. Gospodje Benkovič, Korošec, Verstovšek, vi bodeste kot poslanci vladajoče stranke odgovorni, ako se vzame Slovencev to sodnijsko mesto. Na delo torej, in pokažite svoj veliki vpliv.

Braslovce. V nedeljo, dne 10. t. m. priredi braslovška mladina veliko ljudsko veselico na vrtu g. Lovro Plaskana. Začetek je ob 3. popoldne. Čisti dobiček je namenjen »Podpornemu društvu slov. visokošolcev na Dunaju« in zato upamo, da se nam odzovejo vsi bližnjiki, ki jim leži na srcu naša visokošolska mladina. Različni spored bode skrbel, da se ne bo dolgočasil nihče. Razn. šaloigre »Ciganke«, bodo nad vse zabavali goste komični prizori, ki vsakega še tako velikega sitneža pripravijo do smeha; pevski zbor, šaljiva pošta, korijandoli itd. bodo povečali zabavo. Da ne bode kakšen žolodec lakote ali žeje trpel, za to oskrbijo v šotorih braslovške narodne dame. Za mladino, ki rada pleše, bo pripravljeno plesišče. Godla pa nam bode pri veselici ves čas šostanjska narodna godba. K obilni udeležbi vabi »Pripravljalni odbor«.

»Narodno obrambna enota v Celju«. V soboto dne 2. in nedeljo dne 3. septembra t. l. prirede spodnještajerska akademika ferijalna društva svojo II. Narodno obrambno enoto v celjskem Narodnem domu. V teh dnevih se bodo zbrali tu napredni spodnještajerski slovenski akademiki — vneti delavci narodne obrambe, da se pogovore o perečih in važnih narodnostnih vprašanjih slovenskega naroda. — Nadaljevati hočemo delo, katerega smo začeli lani na I. »obrambni enketi« v Mariboru. Pogledali bomo nazaj na svoje delovanje in delali načrt za bodočnost. Neustrašeno hočemo hoditi po začetni poti ter doseči svoj cilj! Mnogo nas še čaka dela in težka je pot, po kateri korakamo; a od strani hočemo vse zapreke ter izvojevati zmago! Delali in potrudili se bomo dovesti naše ljudstvo do prave narodne zavesti! In če se nam posreči to, potem se nam ni bati nobenega sovražnika, kateri bi zmogel nas. Zasijala nam bo lepša bodočnost in Slovenec bo: »na svoji zemlji svoj gospod!« — Vsi oni akademiki in abiturienti, kateri se mislijo udeležiti »Narodne obrambne enket« v Celju in žele brezplačno prenočišča, naj to naznanijo najdalje do sobote dopoldne: »Klubu naprednih slovenskih akademikov v Celju!« — Anketa se vrši po že v »Slov. Narodni« objavljenem sporedu v mali dvorani celjskega Nar. doma.

Velika ljudska slavnost v Zidanem mostu. Po II. narodno-obrambni enketi spodnještajerskih naprednih akademikov se vrši dne 3. septembra popoldne ljudska slavnost v Zidanem mostu v prid »Podpornemu društvu za slov. visokošolce v Pragi«. — Praga je postala v zadnjem času najpopularnejše mesto za Slovence: tam se vrše priprave, tam se bo izvajalo slov. vseučilišče. To pa je mogoče le, če se poda večina slov. visokošolcev na češko vseučilišče v Prago. Znano je gnotno stališče našega dijaštva: brez podpore naše javnosti je izključeno vsako njegovo prosvanje. Podporno društvo v Pragi je vedno v gmotnih stiskah, zato smo namenili svojo prireditev praškemu dijaštvu. Narodne dame iz Zidanega mosta in Rače se neumorno na delu in pripravi smo, da bo vsak obiskovalec naše slavnosti deležen tega, kar si želi! V šotorih bodo stregle naše dražestne gospe in gospodične, šaljiva pošta in srečolov bosta skrbela za nepriljeno zabavo, narodna godba iz Celja pa bo razveseljevala plesa željno mladino. — Napredni akademiki se odpelejo ob pol 1. popoldne korporativno iz Celja in pozivamo narodno občinstvo iz Celja in okolice, da se nam v velikem številu pridruži. Iz Hrastnika, Trbovelj, Sevnice, Rajhenburga, Brežice itd. imajo najlepšo zvezo za prihod in odhod. Apiliramo še enkrat: kar čuti narodno, dne 3. septembra vse v Zidanem most!

Drobne novice. Iz Braslovce nam poročajo: Vprid podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju se vrši v nedeljo dne 10. septembra na vrtu g. Lovro Plaskana veliko ljudska veselica s šaloigro »Ciganke«, s petjem itd. Svira škot. narodna godba. — V Mariboru imajo te dni duhovniki lavantinske škofije zborovanje (sinodo). Zbralo se je k temu zborovanju, kakor poročajo mariborski listi, 233 duhovnikov, ponajveč župnikov. — Iz Celja. Na sumu, da je izvršil vdom v kantino šmalske vojašnice, je neki nadomestni rezervist Janez Pirkovič. Prišel je v nedeljo zvečer pozno domu in ne ve nič prav povedati, kje se je ponoči mudil. — Srečo je imel. 25. avg. se je peljal gostilničar in mesar Julij Ogrizek iz Rog. Slatine v Šmarje pri Jelšah. V Tekačevem se je peljal čez železniški progo. V tistem hipu je privozil vlak in sgrabil konja tako, da je

Konj obležal na mestu mrtev. Voz je tudi razbit. Ogrizku in neki posestnici, ki se je peljala z njim, se ni ničesar zgodilo. — Ponesrečil se je na Pragerskem delavce Frano Zabšek. Težak železni kavelj mu je padel na desno nogo in mu jo je zdrobil. — Iz Laškega trga. Na strašen način je našel smrt Selčev blapehe v Slivnem, občina Sv. Krištof. Na podu je padel prešpanj na njega in mu je zdrobil prsno ogrodje. Pozabil je prešpanj podložiti.

Iz Središča se nam poroča, da namerava prirediti tamkajšnja Ciril in Metodova podružnica 8. septembra veselica s petjem, telovadbo, plesom, prosto zabavo itd. Pričakuje se lep obisk tudi iz okolice.

Koroško.

Požar. V torek je zgorelo nad Vrbo iz treh hiš obstoječe zaselje. Posrečilo se je rešiti živali. Vzrok požara je bil, ker so se vnele saje v eni teh hiš.

Cez skalo padel. Od 19. t. m. že so pogrešali 62letnega pastirja Ivana Rasingerja, ki so ga te dni šele našli na planini Muhnik v Karavan-kah. Padel je kakih 200 m globoko in se ubil.

Vlom. V Št. Rupertu pri Celovcu je včrtil nedavno neznan tat v stanovanje zasebnice Ane Karpf na Glavni cesti št. 14. Tat je moral očividno stanovanje dobro poznati, ker je ukradel iz skatle, ki je bila skrita med perilom, 150 K v gotovini.

Voz ukradel. Neki postrešček v Celovcu je pustil svoj ročni voziček te dni pred hišo, kamor je moral prnesti kovčeg. Ko je prišel nazaj na cesto, voza že ni bilo več. Naznanil je tatvino takoj stražniku in oba sta se spravila iskat tatu ter ga dobila, ko ga je ravno hotel prodati nekemu možu za 4 K. Tatu, ki je bil že večkrat kaznovan, so oddali sodišču.

Primorsko.

Da se je pregrešil proti cerkvi, take in enake misli rojijo po glavi nekemu 29letnemu Andreju Pintarju iz Števerjana pri Gorici. Reče si je gnal to tako k srcu, da je šel v Gorico na policijski urad na glavars-tvu ter se tam javil, da dobi zaslužen kaznen. Pri policiji so seveda hitro spoznali, da imajo opraviti z umobolnim revežem. Prišla je mati in odpeljala je svojega nesrečnega sina domov.

Tatvina na pošti v Krminu. Neznani tatovi so udrli v noči od torka na sredo v poštini urad v Krminu ter so odnesli iz priročne blagajne znesek 6500 K. Navadno je ta denar spravljn v veliki blagajni, v torek pa je bil pušen v mali priročni blagajni. Zdi se, da so bili tatovi dobro poudeni, kje je denar, kajti velike blagajne se niti lotili niso. Odprli so tudi nekaj priporočenih pisem in pošiljatev, ali ker niso dobili v njih ničesar, kar bi jim prijalo, so pustili vse na miru. Nekoga so včeraj aretirali v Krminu, pa najbrže ne bo pravi.

Nezgoda. 50letni gostilničar Andrej Obersnel se je peljal z vozom v Herpelje. Naenkrat so se splašili konji in po kratkem dirjanju so prevrnili voz. Obersnel je padel v velikem loku z voza in si zlomil levo ramo. Prepeljali so ga v mestno bolnišnico.

Kolera. Franica Skrbec, stara 48 let, stanujoča v Trstu v ulici Sv. Nikolaja št. 3, dekla pri neki rodbini, je šla prednočjem, ker je čutila, da ji prihaja slabo, v spremstvu svoje sestre Marije, v bolnišnico. Že v veži pa je dobila napade, ki so bili zelo podobni koleri. Vseled tega so spravili njo in njeno spremljevalko takoj v Magdalensko bolnišnico. V to bolnišnico so sprejeli tudi Rudolfa Pavšiča, starega 20 let, stanujočega v ljudskem prenočišču G. Gozzi, ker so se pojavili pri njem znaki kolere, istotako so sprejeli v to bolnišnico tudi 56letno Terezijo Jankovič, ki slušuje pri rodbini Segre v ulici A. Canova. Bakteriološka preiskava dejektiv brivca Mikieviča in dninarja Pierinija je dala negativen rezultat. Ravnotako so konstatirali zdravniki, da v slučajih, ki so se pojavili v Fikonih, ne gre za kolero.

Prodaja mleka. C. kr. namestništvo v Trstu je izdalo 24. t. m. sledeči razglas: Na predlog tržaške občine prepoveduje e. kr. namestništvo v smislu § 60. odst. 4. obrtnega reda prodajanje mleka od hiše do hiše in po javnih ulicah in cestah v Trstu in predelstjih za dobo treh let. Ta odredba stopi v veljavo s 1. septembrom t. l.; toda ne zadeva oskrbovanja z mlekom za posamezne zasebnike, ki dobivajo mleko po naročilu naravnost od kmetov. Prestopki te prepovedi se kaznujejo po določilih obrtnega reda prekrševalci, drugi pa v smislu ministrskega ukaza z dne 30. septembra 1857. drž. zak. št. 198.

Ispiti iz državnega računstva. 25. septembra t. l. se prične, kakor smo že poročali, pri e. kr. namestništvu v Trstu glavni ispiti iz državnega računstva za leto 1910—1911. Prošnje za pristopev k ispitu je treba vložiti najkasneje do 18. septembra t. l. pri izpraševalni komisiji v namestništvu I. nadstr. št. 23.

Zaradi pomanjkanja mesa. Predvčerajšnjem ob 7. zvečer so imeli socialni demokrati na travniku pred občinsko ljudsko šolo v ulici Donadoni v Trstu shod, da zavzamejo stalne seje proti pomanjkanju mesa. Na shodu, ki se ga je udeležilo nad 2000 oseb je govoril poslanec Pittoni in občinski svetnik Černivc. Po končanem shodu so šli zborovalci skozi ulici Barriera vechia v mesto, kjer je pa demonstrante močen oddelek policije potisnil v predor. Pri Sv. Jakobu so se demonstrantje mirno razšli.

Goljufije in tatvine. V izseljeniškem domu v Trstu so aretirali nekoga Mila Odalovića s Hrvaškega, ki se je hotel izseliti s pomočjo ponarejene delavske knjižice v Ameriko, da bi mu ne bilo potrebno služiti pri voljakih. — Ker je okradel pred opel-danskim odmorom svojega tovariša za 90 K, so aretirali v Trstu 16letnega Petra Racimovića iz Šibenika in zaradi podobne tatvine dninarja Josipa Ladića iz Kačič, ki je ukradel svojemu tovarišu Suherju 3 petkron-ske tolarje. Fakin Ivan Depol je izmaknil iz neke vreče 15 kg kave; tudi njega so vtaknili pod ključ.

Za milijonsko nevesto. Neki »plemič« je prišel na popolnoma novo idejo, kako bi prišel do premožne neveste, ki mora biti seveda milijonarka. Možakar razpošilja babicam tiskane pozive, ki se glase: »Aristokrat, 50, sam bogat, znan človekoljub in mladinsoljub, se poroči takoj z milijonarko, ki pričakuje kmalu otroka. Temu pozivu je priklonjen njegov naslov: Anton baron Sessler Herzinger, capitaine marin au Long Cours, Trst, Vanoli, Krieglach, Lovrana, in še neka tiskovina s prošnjo, »poslajte svojemu zdravniku, babici, česalki ali drugi primerni osebi«. Ta aristokrat in mladinsoljub že ve, da so milijonarko včasih v stiskah in da ne veddo kaj bi počele z otrokom, ki se mu očeta ne upajo izmenovati.

V vlaklu je umrl. Iz umobolnice v Trstu so peljali tri umobolne v gorisko umobolnico, ker spadajo na Gorisko. Med potjo je bil eden precej nemiren, prišlo mu je slabo in nenadoma je umrl. Namesto v nemirno umobolnico so ga odnesli na mirno gorisko pokopališče. Doma je iz Sv. Križa na Vipavskem. Piše se Bržan Karel.

Težka nezgoda pri delu. 24letni tesar v ladjedelnici v Trziču Roman Lonzar, stanujoč v Trstu v ulici Dante Alighieri št. 22 je padel predvčerajšnjem tako nesrečno z odra, da si je zlomil črepinjo. Ponesrečenje se bori s smrtjo in leži v mestni bolnišnici.

Državni poslanec Bugatto med devinskimi Slovenci. V Devinu je toča napravila velikansko škodo. Devin spada pod volilni okraj državnega poslanca Bugatta, ki je prišel te dni v Devin, da se prepriča o škodi ter izposluje kako državno podporo hudo zadetim devinskim kmetovalcem. Obenem je tudi razpravljal z upravo devinskega gradu, da se poravnajo nasprotja, ki ovirajo gradnjo dveh potrebnih vodnjakov, za katerega da vlada 24.000 K.

30 let. 3. septembra praznuje reški guverner dr. Stefan grof Wickenburg 30letnico svojega službovanja kot ogrski državni uradnik.

Pomanjkanje živine. S parnikom Fran Kossuth se je odpeljalo včeraj 500 plemenskih krav in 16 plemenskih bikov iz Angleškega v Reko. Žival je baje izredno lepa in bo vlada oddala te plemenske živali avstrijskim poljedelcem. Tudi mi čakamo!

Dnevne vesti.

«Edinost» je zopet nervozna, kakor postane vselej, kadar se govori o združitvi primorskih poslancev s Šustersčevimi ljudmi. Zdaj bere levite istrski akademikom zaradi resolucije, s katero so najodločnejše opodbili, da so Lagingja, Mandič in Spincić uskočili v Šustersčev tabor. «Edinost» ugovarja temu in pripoveduje novič, kar je že tolikrat povedala, ne da bi kogarkoli prepričala, da istrski poslanci niso uskočili v noben tabor. Ker je vsako pričkanje za besede sploh neplodno in ker sodi svet vedno le po dejstvih, nam ne hodi na misel, da bi se spuščali v kako debato. Pribijamo pa vnovič, da so istrski poslanci sklenili z dr. Šustersčevim tako zvezo, po kateri so postali popolnoma odvisni od njega, in to je korak, ki se ne more drugače imenovati, kakor da so uskočili v Šustersčev tabor. To imenovanje je toliko bolj opravičeno, ker pred volitvami

noben prizadetih poslancev ni prišel z barvo na dan in se je vsa stvar uprizorila z očitno zahrbtnostjo. Pribijamo to le zaradi tega, da bi se naša mola ne tolmáčila kot kanc pri-znanje, da ima »Edinost« prav, kajti debata o tej zadevi je za nas sklenjena, kakor so sklenjeni naši raču-ni s častitimi gospodi poslanci istrskimi. Šli so tja, kamor jih je pehal klerikalizem po Mahnič, Jegliču in Karlinu in kamor jih je vleko srce. Če je njih korak v Istri sami naletel na kak odpor, nam je to le v zadoščenje.

«Gospodarska zveza» in kmetje. Vedno lepše stvari prihajajo na dan o delovanju »Gospodarske zveze«. Iz vrhniskega okraja se nam namreč poroča, da je med tamošnjimi kmeti zavladalo silno razburjenje in ogorčenje radi postopanja »Gospodarske zveze«. Ta klerikalni zavod je ob bogati košnji napravil s dolžni »Gospodarski zvezi« prodati kmeti pogodbo, vsled katere so le-ti seno meterski stot po 3 K, dočim je sedaj znaša cena za meterski stot 6 kron 50 vin. »Gospodarska zveza« je najela na Vrhniki velikanske šupe, kjer sedaj kupiči nakupljeno seno. Razume se samo ob sebi, da »Gospodarska zveza« sedaj vztraja pri tem, da so s kmeti sklenjene pogodbe veljavne in da ji morajo kmetje prodajati seno po že preje določenih cenah. Kmetje se temu seveda protivo in zahtevajo, da se jim seno plača po sedanji tržni ceni. Ker »Gospodarska zveza« neče odnehati, so vsi prizadeti kmetje pokonci in nečejo ničesar slišati o senjski kupčiji, ki so jo v svoji lahkomišelnosti sklenili s klerikalci. Položaj v vrhniskem okraju je sedaj sličen onemu v Žalecu, samo da igrajo tu vlogo židovskih prekrupcev — klerikalci s svojo »Gospodarsko zvezo«. In to bi naj bili prijatelji kmeta? »Gospodarska zveza« dobiva deželno podporo za to, da bi pomagala kmetu pri razpečavanju poljskih pridelkov ter ga varovala škode, a kaj dela sedaj s kmetom? Odira kmeta kot najumazanejši židovski spekulat in izrablja njegovo neizkušnost in nepreudarnost v svoje samopašne namene. In ti klerikalci, ki sami tako postopajo s kmeti, imajo še drzno čelo, da v »Slovenec« markirajo ogorčenje radi istotako umazane hmeljske prekrupcije v Žalcu To je že višek nesramnosti in hinvščine. Čas bi že bil, da bi kmetje spoznali te svoje »osrečevalce« in jim obrnili hrbet, sicer jim bodo odrli še kožo s telesa.

Kako podpirajo klerikalci domačo živinorejo? Klerikalci neprestano vpijejo, da se morajo ščititi interesi domačih živinorejcev in da se radi tega pod nobenim pogojem ne sme dovoliti uvoz tuje živine in argentinskega mesa. Človek bi torej mislil, da bodo klerikalci storili vse, karkoli bi moglo biti na korist domačemu živinorejcu. Poglejmo! »Gospodarska zveza« je sklenila z upravo vojne mornarice pogodbo, da ji vsako leto dobavi toliko in toliko ti-soč volov. V pogodbi izrečno stoji, da se je pri dobavi v prvi vrsti ozirati na domačo živino. Po pogodbi bi bila torej »Gospodarska zveza« dolžna, vole za mornarico kupovati doma na Kranjskem. Toda klerikalni zavod se nimalo ne briga za to določbo, marveč kupuje vso živino, ki jo rabi za mornarico, izključno na Ogrskem in Hrvaškem. Mesto da bi dala »Gospodarska zveza« zaslužiti domačim živinorejcem, privoščiti raje ta zaslužek Madžarom in Židom. Ali ni to nekaj nečuvenga? A ne samo, da ne privoščijo domačinom zaslužka pri dobavi živine za mornarico, marveč še škoduje dobremu glasilu kranjske živine s tem, da manjvredno ogrsko blago predstavljajo za pristno kranjsko. Za vse to, domačim kmetiskim interesom seveda posvečeno delovanje pa dobiva »Gospodarska zveza« še deželno podporo!

V zavesti svoje slabosti in malostevilnosti se obračajo v »Slovenec« Slomškariji na vse, kar »leže inu grede«, naj se udeležijo njihovega zborovanja v Ljubljani dne 7. septembra. Slomškarijev samih je pač tako malo število, da si ne upajo v Ljubljani nastopiti sami, zato vabijo na svoj sešatek »prečastito duhovščino«, delavca in kmeta, da dobro došli so jim celo — njihovi napredni tovariši, samo da prikrijejo redke svoje vrste. Radovedni smo, koliko naprednih učiteljev in koliko zavednih kmetov in delavcev se bo dalo izrabiti za štafazo tistim »pogumnim in odločnim ljudem«, ki so iz samega strahu pred klerikalnim terorizmom in v zavesti svoje nesposobnosti uskočili v farški tabor. Prepričani smo, da bo na Slomškarskem zborovanju videli prav malo mož, prav mnogo duhovnikov, a največ — polomljenih značajev.

Klerikalci, Barjani na pitna voda. Včerajšnji »Slovenec« piše: »Na izpolnitev liberalnih obljub čakajo še danes med drugimi tudi Barjani. V uradnem listu se bere, da Barjani zelo trpe vsled pomanjkanja vode, kar je, je nepitna in zdravju

škodljiva. Barjani magistrat že leta in leta prosijo, da bi se vodovodna napeljava vsaj do šole na Karolinski zemlji podaljšala, toda Hribar in Tavčar sta jim na raznih shodih to le obetala, izpolnila pa nikoli.« — K tej notici pripominjamo samo to — le: Spomladi je dr. Tavčar na shodu pri Marenčetu na Dolenjski cesti rekel, da smatrajo naprednjaki za najnujnejšo potrebo, da se izpelje mestni vodovod tudi na Barje in da se bo narodno — napredna stranka takoj lotila tega dela, čim se konstituirajo novi občinski svet. Na te dr. Tavčarjeve besede se je dvignil znani klerikalni Barjan in zvest »Slovenec« pristaš — Šmuc ter izustil krilate besede: »Mi, kar je nas patoliških na Barju, ne maramo vode, saj je imamo še preveč in če hočete, je še vam Ljubljancem lahko nekaj odstopimo!« Tako je govoril »Slovenec« najožji somišljenik, sedaj pa prihaja »Slovenec« in zabavlja, češ, da se Barjanom vedno samo obljublja vodovod, ne izpolni pa obljube nihče. Hina-vec! Zakaj pa ne pove, da bi bil vodovod na Barje že dolgo dograjen, če bi imeli že župana in občinski svet. Kdo pa je zakrivil, da že leto dni nimamo ne župana in ne občinskega sveta? Ves svet ve, da so vse to zakrivil klerikalci. Ako torej Barjani še sedaj nimajo zdrave pitne vode, vedo sedaj, komu se imajo za to zahvaliti — klerikalcem!

Bratje Hrvati — naši nasprotniki? Neki dalmatinski list, katerega ime raje zamolčimo, piše tako-le o slovenskem vseučilišču v Ljubljani: »Mi smo že lani priobčili članek, da je slovenska univerza nepotrebna. Manjka ji pogojev in ne čuti se za njo nobena potreba. Sloveščina ni jezik, marveč je samo dialekt hrvaščine, s slovensko univerzo bi ne delali za jugoslovansko vzajemnost, marveč samo na škodo vzajemnosti. Nam je potrebna višja trgovska akademija, politehnika, urediti je nam vprašanje univerze v Zagrebu tudi za Slovence ter ustanoviti v Zagrebu medicinsko fakulteto. Toda za slovensko univerzo ni prav nobene potrebe.« — Dalmatinskemu listu seveda ne bomo odgovarjali, še manj da bi mu dokazovali upravičenost slovenskih vseučiliških zahtev, samo to-le mu povemo: Kdor je proti slovenskemu vseučilišču, je naš narodni sovražnik in naj je potem Nemeec, Italijan ali Hrvat, da, naš sovražnik je, ako tudi skriva svoj sovražni pod krinko navdušenja za jugoslovansko idejo. Pa to-le si naj gotovo gospoda še zapomni: Naj smo Slovenci še tako navdušeni pristaši jugoslovanske vzajemnosti, tega pa ne bomo nikdar dovolili, da bi se pod masko jugoslovanske ideje, v resnici pa pod vplivom abotnega sovražništva, skušalo zavirati naše narodne in kulturne težnje. Taki bratje naj ostanejo daleč od nas!

Klerikalci v Št. Jerneju. Klerikalci kriče kolikor se da, ker so pri občinskih volitvah v Št. Jerneju zmagali. Gonja od klerikalne strani je bila nepopisno velikanska in sleparili so klerikalci, da smrdi do neba. Upati je, da vložijo narodno-napredna stranka proti volitvi ugovor. Za podoben Gradišče je bil izvoljen kot odbornik Josip Čudovan. Ta mož je sicer strasten klerikalec, ali občinski odbornik ne more biti, ker je bil pred enim letom pri sodišču v Kostanjevici kaznovan po § 461 k. z. in torej nima volilne pravice.

Občinske volitve v Osilnici. Dne 22. avgusta t. l. so se vršile občinske volitve v Osilnici in izpadle so na veselje narodno-napredne stranke. Akoravno so klerikalci napeli vse moči, so vendar podlegli. Kaj so vse počenjali Jakob Bajc, Peter Poje in mladi Kvaternik! Še stari Jože Poje je na dan volitve ob 2. ponoči obiskoval volilce in nanje pritiskal, naj bi ne volili z narodno-napredno stranko. Župni upravitelj Jakob Bajc je zlasti skušal župana Jurja Žagarja vjeti v svojo past in ga naščuvati proti narodno-napredni stranki. Toda gosp. župan je še o pravem času spoznal, da ga misli župni upravitelj Jakob Bajc na led speljati in se je s svojimi volilci krepko zavezal za narodno-napredno stranko, ki je tudi sijajno zmagala v vseh treh razredih. Gospod Jože Malnar, profesor iz Malinovača št. 1, se je na vso moč trudil za klerikalce in je obljuboval volilem, kako jim bo pomagal pri delu novih šol, kako bodo s prav malimi stroški sezidali tri šole in dobili takoj cesto iz Borovca na Osilnico, če zmaga klerikalna stranka. A nič ni pomagalo. Klerikalci so bili poraženi. Osilniška občina je pri vseh državnoborskih in deželnozbornskih volitvah toliko napredovala, da so vsi trgi in vse občine v primeri z njo zaostali glede glasov, oddanih za narodno-napredno stranko.

Na ljubljanskem trgu se dogajajo res vedno lepše stvari. Klerikalne prodajalke živil so vsled hujskanja črne gospode čedalje nesramnejše in insultirajo ljubljanske gospodinje, če kaj rečejo zaradi dragi-

nje. Ob enem pa v svoji ošabnosti kar očitno priznavajo, da delajo draginjo nalašč, kakor jih klerikalci uče in se še hvalijo s svojim oduševstvom. Včeraj je rekla na trgu neka kmetica namram drugo: »Enega konja smo si letos z draginjo že zaslužili in če bo dolgo trpela ta suša, zaslužili bomo še enega.« S sušo si prodajalke živil olajšujejo vest in suša jim je dobrodošel povod, ka konsumente do skrajnosti odirajo. Kaj res ni nobenega sredstva in načina, s katerim bi se dalo regulirati cene živilom vsaj tako, da bi bile krščanske. Saj mestno prebivalstvo od srca privoščijo poljedelcem pošten in dober zaslužek, ali zdaj je draginja nezgodna.

To pa to. V »Naši Moči« čitamo iz Idrije med drugim: »Kot svoje delo smejo liberalci edino realko šteti, ta zavod pa je ustanovljen s takimi žrtvami, da jih mesto še v tridesetih letih ne bo prebolelo, medtem ko je S. L. S. nameravala tudi podobni zavod, a znatno ceneje ustanoviti.« — Poznamo idrijske klerikalne dopisnike kot farbarje z redkimi sposobnostimi, toda tako dobro jo že dolgo niso povedali. S. L. S. je nameravala ustanoviti realki podoben zavod, a znatno ceneje. Te krščanske farbarje vlijudno vprašamo, kdaj in kak zavod so nameravali ustanoviti in zakaj ga niso ustanovili, ko so bili vendar toliko let na krmilu v idrijski občini. Sicer pa nam dejanja povedo, kako mojstri so klerikalci za ustanavljanje zavodov. Za časa ministrovanja koruptnega Gessmanna so ukradli nek zaklad za rudarske dobrodelne namene in poslali Oswaldovim nuna mehko gnezdo v Idriji. Ustanovili so tudi dekliski osmi razred, a poduk je bil tako škandalozen, da ga je šolska oblast prepovedala. In vendar ima Idrija klerikalnega državnoborskega poslanca znanega Gostinčarja. Lahko bi jim bilo torej nekaj doseči za Idrijo, a se ne morejo z drugim izkazati, ko z veliko ničlo. Zato pa je njihovo besedičenje, da so nameravali ustanoviti kak zavod v Idriji, samo smešno farbanje idrijskega prebivalstva. Ustanovitev idrijske realke pa pomenja poleg velikanske kulturne pridobitve tudi veliko gospodarsko korist za idrijsko mesto. Najmanj 60.000 K pride ravno vsled realke denarja v Idrijo. Koliko zaslužijo obrtniki in družine, ki imajo dijakke na hrani in stanovanju. In koliko manj izdajo starši v Idriji, ker lahko študirajo sinovi v domačem kraju in ne v dragih tujih krajih. Idrija ima torej dvojen dobiček od realke. Vsak razumen Idrijčan to spozna, le klerikalnim zaslepljenjem je treba od časa do časa nasuti peska v oči. Sicer pa je glavno klerikalno delo sleptenje ljudstva.

Hotel »Malner« na Bledu. Z ozirom na notico v Vašem cenj. listu dne 29. t. m. omenjam, da bi bila škoda, ako bi ta hotel prišel pri javni dražbi v napačne roke, velika ne samo za narodno stvar sploh, temveč posebno še za tujski promet na Bledu, ker stoji na najlepšem mestu ob jezeru in je pravi biser. Treba samo, da prevzame vodstvo hotela podjeten in izurjen hotelir, ki bi znal privabiti na Bled zopet bogate tujce, ki so nekoč posečali naše letovišče in raznesli glas o krasoti narave in prijetnem bivanju na Bledu daleč po svetu. Želeli bi bilo, da se zavzamejo za to stvar z vso vno in resnostjo interesirani in sposobni krogi.

Gorenjce. Iz državnoželezniške službe. Premješčen je uradniški aspirant Rudolf Stergar iz Kanfanara v Skofjo Loko. Na novo sprejeta sta kot volonterja Vincencij Cajnko za postaji Podnart - Kropa in dr. Miha Jenšek na postaji Kranj.

Imenovanje v mestni službi. Konceptni praktikant pri mestnem magistratu dr. Janko Berce je imenovan za koncepista.

Danes ob 6. popoldne se vrši v »Narodni kavarni« sešatek ljubljanskih narodnih dam zaradi cvetličnega dne, na kar ponovno opozarjamo. Vabila se niso razpošiljala, ker so k sodelovanju tem potom naprošene vse, res narodne dame.

Ustanova za slepce. Glasom naznanila ravnateljstva e. kr. zavoda za slepce na Dunaju je meseca septembra t. l. zasesti dve mesti dr. vit. Zhischmannove ustanove za slepce. Pravico do teh mest imajo revni slepi otroci, ne glede na vero ali spol in sicer pred vsem taki s Kranjskega, potem s Koroškega in končno tudi s tšajerskega. Pogoji za sprejem v ta zavod so sledeči: a) Dokončano sedmo in neprekoračeno 12. leto; morebitno starostno razliko do 14. leta lahko izpregleda nižjeavstrijsko namestništvo (krstni list). b) Pristojnost v kaki občini tostranske države polovice (domovnice). c) Izpričevalo o cepljenih kozah. d) Popolna ali skoraj popolna oslepljenost (uradno zdravniško izpričevalo). e) Zmožnost izobraževanja (izpričevalo učitelja dotičnega kraja). f) Dokazano ubožstvo slepčev ter izkazilo, da tudi pristojna občina približno 1000 kron oekrbovalnih stroškov, nikakor ne

zmore (nobožno izpričevalo, potrjeno od politične oblasti). g) Revert staršev, ozir. njih namestnikov, s katerim se zavezujejo gojenca na svoje stroške pripeljati v zavod, odnosno ga kasneje zopet odpeljati domov ter prevzeti v lastno oskrbo. Pri dokaznem ugotovitvi so take prošnje kolika proste in se imajo vlagati najkasneje do 15. septembra t. l. pri ravnatelstvu c. kr. zavoda za slepce na Dunaju (Direktion des k. k. Blindenerziehungsinstitutes Wien, II/2, Wirtelsbachstrasse 5).

— Mokronog v plamenu. V trgovini gosp. Sameca na Mestnem trgu v Ljubljani so razstavljene slike požara, ki je v pepel in razvaline uničil trg Mokronog. Naj si občinstvo ogleda grozovito nesrečo, ki je zadela Mokronog. Podpore sprejemajo: Lenasi & Gerkman, I. Samec in župni urad sv. Nikolaja v Ljubljani. Boda je nepopisna! Prosimo pomoči. — Za odbor: Peter Strel.

Nenadne smrti je umrla občeprijateljica gospa Marija Logonder iz Binklja pri Stari Loki. V kleti se je vnel poln sod špirta, revica je hitela gasiti, a ogenj se je prijel nje obleke, ki je vsa na nji zgorela. Zadohila je strašne opeklino po vsem telesu ter čez šest ur po groznih mukah izdihnila svojo dušo. N. v m. p.!

Požar v Mokronogu. Požar je uničil 2/3 trga Mokronog. Boda je nepopisna. Škoda se ceni približno na 2 milijona kron. Danes, dne 29. avgusta, torej 10. dan po požaru je še s plamenom gorelo pri Petru Jeriču sredi trga. Ogenj je pogasil s pomočjo sosedov gosp. Peter Strel. Slike pri gosp. J. Samecu, trgovcu na Glavnem trgu, kažejo grozovito katastrofo. Darovi prihajajo od raznih strani, a vse premalo za obupni položaj. Požarna bramba je izgubila v ognju nad 200 metrov cevi, tudi brizgalna je težko poškodovana, ker je ni bilo mogoče rešiti iz plamena. Upajmo, da prisloži na pomoč država in dežela. Gospod davkar Arh je imel danes komisijonalni ogled v pričo župana in odbornikov glede odpisa davkov pri najemniškem davku. — Tuji prihajajo z raznih strani. Prvi je podaril privatno znesek 100 K gospod grof Chorinsky iz Ljubljane. — Imena plemenitih darovateljev se bodo priobčila. — Gospica Mrak, Glavni trg, je poslala iz Ljubljane obilo obleke. Bog ji plačaj! — Prosimo pomoči! Uničenih je nad 200 objektov. Pred par dnevi smo imeli še to, ki je naredila precej škode. Starodavni stolp, star nad 900 let, se je boril s plamenom, a je končno ostal z malimi poškodbami. Varovala sta ga sodni sluga gosp. Jenič in lastnik gosp. Strel. Zavarovalnice so deloma dobrodelno nastopile, posebno »Dunav«. Tudi c. kr. okrajni glavar v Krškem se je mnogo potrudil, da olajša bedo. Čast mu! — Dijaki, ki so na počitnicah, so bili yzorni pri požarnem delu in sedaj pri pisanju prošnje za podpore. — Gospod učitelj Tratar kot načelnik požarne brambe je storil več nego je bilo v njegovi moči. Med divjajočim požarom ni omahnil, dokler ni končno obžgan izšel iz plamena. — Orožniki so neutrudno delali. Postajevožnja je bil na obrazu obžgan, a tudi stražmojster Brolih in Gorenjak sta stotila vse, kar je bilo v njihovi moči. Vsi zaslužijo priznanje in pohvalo.

Z Vrh pri Vinici. Tukajšnji občinski odbor je izvolil dne 25. t. m. tukajšnjega učitelja Frana Juvanca soglasno častnim občanom za zasluge, katere si je on iztekel s 24-letnim tukajšnjem službovanjem v šoli in kot občinski svetovalec in tajnik, kot ustanovnik kmetijske podružnice in kmetijske hranilnice. Z nami je bil vedno naprednega mišljenja in uverjen naj bo, da bo med nami v spominu ostal do skrajnih let. K slovesu, ko prihaja v Mirno peč kot nadučitelj mu želimo, da živi in deluje še mnogo let v blagor blačenega, slovenskega kmeta.

C. kr. gozdno oskrbnitveno v Idriji, ki je bilo doslej nastanjeno v starem eraričnem poslopju, dobi novo uradno poslopje. Nova zgradba v paviljanskem slogu zidana bo stala na mestu starega poslopja, ki se podere do tal. Novo poslopje mora biti gotovo do konca oktobra 1912. Od daja del je razpisana do 9. septembra letos in se ima z delom takoj pričeti in če le mogoče še letos spraviati poslopje pod streho. Novo poslopje, ki bo v kras sčolskega trga, bo obsegalo v visokem pritličju pisarniške prostore in del oskrbnikovega stanovanja, v prvem nadstropju pa oskrbnikovo stanovanje. Stroški so proračunjeni na 34.000 K in je za to vsoto pokritje v državnem proračunu za leto 1910 in 1911. Kdaj neki dobi c. kr. sodišče in c. kr. davčni urad svoje uradno poslopje? Sosebno sodišče v Idriji je nastanjeno v škandaloznih prostorih, kakor jih menda ni na Kranjskem.

Planinska veselica v Kranjski gori dne 3. septembra popoldne ob polu 4. v vseh prostorih in na vrtu hotela Slavec ima na sporedu: Petje kranjskega mešanega in mo-

škega zbora, ples, šaljni kabinet, streljanje, kolo srečo, itd. Ker se bo prav ta teden zasadila prvi lopata v planinski svet, kjer so morali Slovenci dosedaj iskati zavetja pri tujcu, zato je hvalevredna požrtvovalnost kranjskogorske podružnice, ki je pri slabih svojih močeh podvzela zidavo novega, krasnega doma, vredno priznanja, katero se najlepše izkaže s tem, da se poseti veselico. Upati je, da bo neprisliljena, domača zabava združila v nedeljo vse prijatelje naših gora in naših planin, ki naj poleg lepote nudijo nam tudi prijeten počitek v naših slovenskih kočah in domovih. Zato vsi zavedni Gorenjci, ki veste ceniti delo slov. plan. društva, zato vsi Slovenci - planinci na veselico v Kranjski gori.

Elektrodiograf »Ideal«. Jutri v petek, 1. septembra: Večer smeha. 1. Turška železnica (Gastein). (Krasno koloriran naravni posnetek.) 2. Rozalija sita življenja. (Jako komično.) 3. Gosli. (Prizor iz židovskega življenja.) 4. Morie dojlja. (Jako komično. Prince.) 5. *) Plesalka Žive. (Indska legenda. Umetniško kinematografsko delo.) 6. Maks je našel nevesto. (Jako komično, igra Linder.) Številka 5 samo pri večernem sporedu.

V mestni klavnici so zaklali od 13. t. m. do 20. t. m. 63 volov, 4 bike, 12 krav, 134 prašičev, 174 telet in 11 kostrunov. Vpeljalo se je 496 kg mesa, zaklane živine pa 3 prašiče, 36 telet in 1 kostruna.

Kolo ukraden. Danes dopoldne je bilo izpred justične palače ukradeno zidarskemu polirju Antonu Grandošku novo kolo »Waffenrade«, vredno 280 K. Kolo ima tovarniško številko 129.570 desni držaj nekoliko odrgnen, na pedalih pa ima samo na eni strani gumija. Pozor pred nakupom.

Konja splašala sta se predvečerašnjem nekemu vozniku iz Kranja na Mestnem trgu, ker sta se bila vstrašila električnega voza. K dirja-vožima konjema je priskočil premo-gar Eker ter ju ustavil.

Karambol. Snoch sta v Glinški ulici skupaj trčila dva kolesarja, pri čemur se je enemu kolo znatno poškodovalo.

Izgubil je ključavničarski mojster g. Avgust Martinčič denarnico, v kateri je imel do 40 K denarja.

Vabilo na XXVI. redno veliko skupščino Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

v nedeljo, dne 10. septembra 1911

— ob 11. uri dopoldne —

v Tržiču na Gorenjskem (v salonu
gostilne pri »Bastlju« gospe Franči-
ške Perne, hišna št. 99).

SPORED:

1. Nagovor prvomestnika.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo nadzornišva.
5. Volitev članov v družbeno vodstvo.)
6. Volitev nadzornišva (5 članov.)
7. Volitev razsodnišva (5 članov.)
8. Slučajnosti.

Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«, dne 26. avgusta 1911.

*) Iz vodstva letos izstopijo gg: Fr. Črnagoj, dr. Ernest Dereani, Gregor Einspieler, Luka Svetec. V odgovor pa še ostanejo gg: And. Senekovič, Aleks. Hudovernik, dr. Iv. Merhar, Fr. Pahernik, dr. Janko Šleibinger, dr. Ivan Tavčar, Ivan Vrhovnik, dr. Gregor Žerjav.

*) V nadzornišvu so bili gg: dr. Fr. Ilešič, dr. Ferdo Müller, Matija Prosekar, dr. Vladimir Ravnihar, Miloš Štibler.

*) V razsodnišvu so bili gg: dr. Vinko Hudelist, Jan. Kogej, Karol Savnik, dr. Fr. Tekavčič, dr. Karol Triller.

DOSTAVEK: Odhod iz Ljubljane z jutranjim vlakom 6.48, iz Kranja 7.49. Takoj po prihodu v Tržič položijo skupščinarji venec na gomilo pokojnega mešana Polaka. — Obed bo pripravljen v gostilni g. Mateja Lončarja št. 143, ge. Frančiške Perne št. 99 in g. J. Štera št. 116 ter v drugih narodnih gostilnah. Kdor hoče, da dobi tu pripravljen obed, naj se oglasi do 4. septembra pri navedenih gostilničarjih ali pri podružnici »Družbe sv. Cirila in Metoda« v Tržiču.

Narodna obramba.

Prijatelji C. M. družbe prih. nedeljo popoldne na Vič, kjer priredi marljiva viška podružnica veliko veselico na senenatem vrtu pri »Ani« (Škerlj) t. j. prva gostilna preko železnice proti Rožnikum. Spored veselice je zelo bogat in zabaven. Ljubljancani, pomagajmo okoliškim somišljenikom, ki jih pritiska klerikal-

na večina, pri njihovem rodoljubnem prizadevanju!

V nedeljo, 3. septembra, vai v Stepanjo vasi! Stepanjaka Ciril - Metodova podružnica, ki deluje kaj marljivo, priredi v nedeljo popoldne na vrtu znanega gostilničarja g. Jožeta Anžiča (pri »Sorišču«) v Stepanji vasi veliko veselico. Vrt, ki je zelo obsežen, daje dosti prijetne sence in vabi človeka, da se pod košatimi vejami razvedri v družbi prijateljev in znancev in odpočije od naporne, tedenskega dela. Tu se zbore v nedeljo vsi, ki znajo ceniti naše narodno - obrambno delo in radi po svojih močeh podpirajo rodne brate v boju zoper naše narodne nasprotnike. Z delom za narod se bo združilo veselje in dobra volja, saj je za zabavo dovolj skrbnjeno. Naj omenim samo, da je na razpolago veliko plesišče, kjer se bodo vrteli vsi, ki jim kri bolj burno vre, da bo veselje. Drugi, ki so mojstri v kegljanju, bodo poskušali svojo srečo na kegljišču, tretji zopet na strelišču. Te in one čaka lep dobiček. Za potolaženje lačnega želodca in žejnega grla bo skrbel gostilničar, ki bo postregel z izvrstno kapljico in okusnimi jedili po prav nizkih cenah. Zato pridite vsi, ki se čutite Slovence in Slovence, da bo naš trud primerno poplačan.

Društvena naznanila.

Dobitki na veselici političnega društva za dvorski okraj, ki se vrši v nedeljo pri Novaku nasproti tobačne tovarne, bodo nekaj posebnega. Razven voza premoga, bodo srečni ljudje lahko še zadeli veliko grudo sladkorja, krasno uro, več daljnogledov, fotografske potrebščine, krasne nove velike slike (Prešerna, Gaja itd.), popolna oprava za gospodinje, tintniki, šivalni stroji, preproge, namizni prtji, teležje glave, damske toaletne potrebščine, razni servisi, igrače itd. Večina dobitkov je društvo dobilo po posredovanju naših trgovcev od svetovnih firm na Dunaju, Berlinu, Parizu in Londonu. Zato ni čudno, da presegajo dobitki po svoji vrednosti dobitke vseh enakih in dosedanjih prireditvev. Ker bo med srečkami le malo praznih listkov, lahko v nedeljo vsakdo najde na veselici dvorskega okraja svojo srečo: »Sreča te išče, um ti je dan, našel jo boš, če nisi zaspan!«

Akad. fer. dr. »Sava« v Ljubljani naznanja, da se vrši odborova seja jutri ob 2. popoldne v »Narodni kavarni«. — Občni zbor je določil na četrtek, 7. septembra zvečer ob 8. v restavraciji »Narodnega doma«. — Svoje štajerske člane opozarja društvo na II. nar. obrambno enko, ki jo prirede spodnje štajerske napredna akad. fer. društva 2. in 3. septembra v Celju. Končno naznanja akad. fer. »Sava«, da ima društvene kulerje v zelo lepi izdelavi vedno v zalogi narodna modna trgovina P. Magnič v Šelenburgovi ulici in sicer čepice à 5 K in trakove z zapono po 2 K 40 v. Naj si jih člani in gg. starejšine do obnega zbora oskrbe!

Iz Knežaka pri Št. Petru. Velika ljudska veselica, ki jo je priredilo »Prostovoljno gasilno društvo v Knežaku« v nedeljo 27. t. m., je uspela nad vse krasno. Kljub klerikalni protigigiaciji je prislo na veselico ogromno ljudstva iz vseh bližnjih krajev. Kmalu popoldne so začeli prihajati gosti iz Št. Petra, Ilirske Bistrice in Hrpelja in okrog 4. je bil poln že ves prostor na veseličnem prostoru. Prisloji so tudi Sokoli in Sokolice iz omenjenih krajev, ki so iz prijaznosti pomagali sodelovati pri veselici in ki so s svojimi dobro uspelimi vajami zelo navdušili pivško ljudstvo. Tudi domače pevsko društvo je izvelo brez vsake kritike nekaj pevskih točk pod vodstvom g. nadučitelja D. Česnika, ki zasluži vso pohvalo kot načelnik gasilnega društva za svojo požrtvovalnost k dobro uspehi veselici. Veliko zanimanje je vzbudil srečolov med kmetiskim ljudstvom, ki je v dobri pol uri pokupilo 1500 listkov. Posebno navdušenje pa je izzval ples in godba slav. herpeljskega sokolskega društva, ki je neumorno delovala in zabavala vsele pare s svojimi lahki-mi valčki pozno v noč. Pri paviljoni-h pa so prodajale nekatere knežke gospe in gospodične izvrstne pijače in jestvine, da si je vsakdo privezal lahko svoj želodec. Kakor rečeno je veselica res imenitno izpadla in ljudje na Pivki bodo dolgo pomnili te gasilske slavnosti, saj kaj takega še ni bilo nikdar v Knežaku. Narodna ideja se je začela tudi tu probu-jati, začela se je svitati med kmet-skim ljudstvom, ki je začelo spozna-vati resnico in ceniti pomen požar-nih bramb. Sicer se tudi tu, kot dru-god, nahaja nekaj takih ljudi, ki ne vedo drugega kot zabavljati čez po-žarno brambo, seveda pod pritiskom — fajmoštra. Toda vsa fajmoštrova rotenja in protigigiacija veselice, ni pomagalo nič; ljudje so si mislili: Gospod fajmošter le ostanite doma,

mi gremo pa rajše na veselico! In ta-ko je tudi bilo. Gasilno društvo v Knežaku, ki pa je šele v prvih povoj-nih, je zares lahko veselo in zadovolj-no nad tako krasno vspele veselico, ki mu je trden podstavek njegovemu nadaljnjemu razvijanju. Smelo pri-čakuje lepih vsehov v bodočnosti. Tudi Sokoli in brhke Sokolice so za-sejali kal navdušenja med naše ljud-stvo, ki dozdaj še ni imelo prilike vi-deti njihove telovadske izurjenosti in stroge discipline. Zares kaj take-ga še ni bilo na Knežaku in našem ljudstvu bo ostalo vse v veseljem spaminu in nikdar se ne bo nobeden kesal, da je posetil veselico. rp.

Književnost.

Zbirka najlepših slovenskih ko-račnih, plesov in pesmi z vsebino: Parma V.: Mladi vojaki, Skoz vas; Jakl A.: Našim rojakom, Pozdrav z Dolenske, Pozdrav z Bleda, Regi-ment po cesti gre; Parma V.: Tri-glavske rože; Možanc M.: Moje sanje in Parma V.: Zora vstaja iz Rokov-njačev ter Ptčka iz Legionarjev je izšla v založništvu R. Drischla v Ljubljani. To zbirko je mogoče dobi-ti v vseh knjigarnah in trgovinah z muzikalijami, eventualno tudi na-ravnost od založnika.

Izpred sodišča.

Izpred litjskega okrajnega sodišča.

Obsojeni klerikaleci. Iz Litije: Pretečeno soboto sta bila pri deželni sodniji v Ljubljani obsojena našega župana Kobilčarjevega Jurčeta ma-ti na 2 meseca zapora, poostrenga s postom vsake 14 dni; nje sin Janez, Jurčeto brat, pa na 6 tednov zapa-ra, oba radi znane »ponočne posode«. V sredo je bila pa tukaj kazenska obravnava proti klerikalnim »juna-kom«, ki so 2. julija dejansko napad-li in s poleni na tla pobili 3 može na Čisti pri Šmartnem, kateri so se vračali od veselice pevskega društva v Šmartnem, ki se je vršila na Slati-ni. Sodba se tukaj ni izrekla, ampak se bo tudi ta pri deželni sodniji, ker je pri kovaču g. Kunstlerju iz Ljub-ljane konstatirana težka poškodba. Vdarjen je bil na nogo, ter se mu rana še ni zacelila. Ali te obsodbe in obravnave ne smrdijo do neba?!

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Par let sleparil je v papirnici v Vevčah K. J. Sch. 35 let star, rojen na Dunaju in pristojen v Oberthram bivši tovarniški uradnik v Vevčah. Imel je nalog kot ekspedijent izplačevanje tovarniških delavcev; v to svrhu je vodil dvoje vrst listin in si-cer, prve za vpisovanje takozvanih »siht« in druge listine so služile za izplačevanje delavskih mezd. Ta je pa zlorabljal zaupanje trdvice s tem, da je v izplačevalne listine razun pravih delavskih dnin vpisal tudi bolnike ter delavce, ki so imeli do-pust ali pa take, ki so že bili od dela izpuščeni. Obdolženec je šel z izplače-valnimi listi k papirniški blagajni, kjer so se mu izplačala mezde. Te je razdelil po oddelkih med delavce, ostanek pa je vtaknil v svoj žep. Ta-ko je sleparil Sch. od meseca decem-bra 1909 do letošnjega majnika, ter na ta način opeharil Vevško papir-nico za 2406 K 44 v. Le neki novi od-redbi pri sestavljanju teh listim se je zahvaliti, da se je prišlo temu sle-parjenju na sled. Sch. ne taji svoje krivde marveč jo v polnem obsegu odkrito priznava. Zagovarja se le s tem, da je nadomestoval dve delavne moči in se je s tem sam plačal. Torej je bilo po njegovem mnenju škoda prej poravnana predno je sledila cvadba. Ker je Sch. trdil, da ne zna-ša poneverjena vsota 2406 K, marveč samo nekaj čez 1000 K, je državni pravdnik predlagal, naj se obravna-va v svrhu konstatiranja pravega poneverjenega zneska preloži. Sodišče je predlogu ugodilo ter razpravo preložilo do prihodnjega porotniške-ga zasedanja.

Razne stvari.

* Kolera. Ogrsko notranje mi-nistrstvo razglasa, da se od nedelje ni zgodil niti v Budimpešti niti v Novi Pešti noben nov slučaj kolere. Tovarno za lim, kjer sta se zgodila oba slučaja kolere bo baje mesto na svoje stroške zažgalo. Dasiravno se ni zgodil noben nov slučaj kolere, vendar nevarnost še ni popolnoma odstranjena in krožijo po mestu ved-no vesti, da je tu ali tam zbolel kdo za kolero. Te vesti pa so se izkazale doslej vedno kot neresnične. — Gior-nale d' Italia poroča iz Verbicara: V kraju vlada mir, ker je pobegnil del prebivalstva v gozdove ter so ti vzeli tudi bolnike s seboj. — V Bi-tolju je zbolelo v torek 36 ljudi za kolero, umrlo pa 26. Kakih 1000 rod-bin je zapustilo mesto. Med vojaki se je dogodilo 13 smrtnih slučajev vsled kolere. Bolezen se razširja pro-ti Obridi, kjer so konstatirali že 7

slučajev. V Valoni je umrlo 17 ljudi. V Novem Pazaru so ljudje predrli vojaški kordon in kolero zanesli na delo. V zadnjih 24 urah je umrlo tam 47 ljudi za kolero. V Skoplju so konstatirali 7 novih slučajev, 4 ose-be so umrle. Sanitetni uradi pa pri-krivajo ljudstvo druge slučaje. V Solunu so razširili karanteno proti Bitolju na 48 ur.

* Prosti Richter, ali ne grem do-mov. Inženir Richter je poslal sedaj že francosko brzojavko, v kateri iz-prašuje, kje je njegova žena. V brzo-javki imenuje kot svojo prihodnjo adreso Solun. nKo je prišel dopolda dne 29. t. m. na postajo Ostrovo, je moral zaradi kolere v karanteno za 24 ur, ki jo eventualno podaljšajo še za dva dni. To je Richterja tako ostrašilo, da je sklenil, da niti v So-lun ne pride. Kam se misli obrniti, ni povedal. Morda se da še enkrat ujeti roparjem.

* Usihajoča Laba. Glavna žila češke dežele, Laba, usiha in žalostno je gledati, kako so se izpremenile krajevne slike ob tej reki. Povsod prazniška, — ne prazniška, — mrt-vavška tišina. Čolni semevajo na pro-dih in tu in tam leži tudi kak parnik napol na suhem brez ognja in brez ljudi. Le tu in tam plava kak plav-pozki strugi, leno in zaspano, kakor da bi hotel zlat in zlat obitičati. — Utihihli so glasovi, ki so sicer oživ-ljali celo krajino, ne vali se več dim iz mogočnih labskih parnikov, vsa plovba po Labi miruje, celo parni prevozi so morali ustaviti svoje delo, ker je voda prepliva in ves promet med bregovima se izvršuje kakor nekaj s plitvimi lesenimi čolni. Povsod v strugi so se pokazale velike skale in dolgi in široki prodi se raz-tezajo do vode. Polovica struge je suha. Na krajih, koder je stala sicer Laba 2 m visoko, so našli najrazlič-nejše stvari, ki so bile izgubljene od ribičev in čolnarjev in kot znamenje davno minulih časov so našli v suhi strugi tudi sekiro iz kamna. Povsod so se prikazali že oni znameniti kam-ni, svedoci suhih let, ki jih imenu-jejo »kamne lakote«. In res, vsi kra-ji ob Labi so hudo prizadeti. Vse ve-like plovne družbe so odpustile mo-štvo svojih ladij in obdržale samo krmarje, ki pa seveda tudi nimajo nobenega dela. Na tisoče ljudi trpi pod tem. Globoka je smisel v bese-dah, ki so vdolbene v enem teh kam-nov: »Če me vidiš, tedaj se razjo-kaj!« Povsod v Labi je polno takih skal, ki tvorijo takorekoč zgodovin-ski dokument Labe. Samo en kamen se skriva še pod vodo in ta nosi baje težko umevne besede: »Mi smo se razjokali, — smo jokali — in vi se boste jokali!« Značilno za starost plovbe na Labi je, da je najstarejša zaznamovana letnica 1115. Za mesta ob Labi je suša v labski strugi na-ravnost usodepolna. Trgovina in pro-met sta skoro popolnoma ustavljena in tudi tujski promet se je do skraj-nosti znižal.

* Lakota v Indiji. Kakor pravijo londonska poročila iz Indije, vlada tam strašna lakota. Vse zaloge riža so že pošle. Revno prebivalstvo si ne more dobiti nikjer živil.

* Ljudožreč. Po poročilu iz Bo-me v porečju Konga so tamošnji pre-bivalci požrli dva služabnika angleš-kega konzula. Konzul je poslal nad ljudžrce oddelke vojakov. O uspehu te ekspedicije še ni nič znanega.

* Dunajske klinike. V včerajšnji seji gradbenega konzorcija se je ozi-ral ravnatelj Minkus banke »Union« na poročila, ki so jih prinesli listi, da ne morejo dograditi klinik zaradi po-manjkanja denarja. Ravnatelj Min-kus je predlagal, da naj se ponudi konzorcij občini in fondu za bolniš-nico, da jim omogoči nakup stavbišč in nadaljno gradbo. Konzorcij je to ponudbo sprejel.

* Monna Lisa. Do sedaj še niso našli ukradene Leonardove slike. Med tem časom, odkar je izginila slika, so strogo pazili tudi na ladjo severo-nemškega Lloydja »Kaiser Wilhelm II.« in preiskali zlasti prtljago nemš-kega umetnika Reisingerja, ki se je bil odpeljal iz Pariza v Novi Jork. Preiskava pa ni ničesar dognala. — Neki pariški mecen je razpisal 55.000 frankov za onega, ki prinese ukra-deno sliko nazaj. »Matin« je razpisal nagrado 10.000 frankov za onega, ki bi pripomogel vsled svojih spiriti-stičnih zvez z duhovi onega sveta do tega, da dobe zopet Monno Liso.

* Roman princeze. Princeza Mar-gareta Bourbonška je nastopila poto-vanje iz Buenos Airesa v Evropo in se namerava nastaniti v Avstriji. Princeza Margareta je hči umrlega kronskega pretendenta dona Carlosa, ki jo je zatajil, ker je bila ušla z biko-borcem Sardenerosem v Buenos Ai-res in se tam z njim poročila. Kmalu je prišla princeza v hude stiske in je morala končno nastopiti kot artisti-ka. Njen mož se je udal pijači in uso-da je hotela, da ga je povozil in usmrtil vlak, v katerem se je vozila njegova žena.

* Nemška kultura. Srbski sve-tovni potnik in časnikar dr. Miloš Radojković iz Beograda, ki potuje po

naročilu svojega lista brez denarja po svetu, je postal žrtve nemške kulture. V bližini mesteca Wusterhausen je pripovedoval neki skrbnik, da leži ob cesti ropar, ki mu je grozil. Posestnik Schulze, trgovec Wildente in dijak Schmidt iz Devina ter oni skrbnik so sedli v avtomobil in kmalu prišli na mesto, kjer je počival dr. Radojkovič. Ti vneti Germani so začeli takoj streljati na roparja in njegova dva psa ter ustrelili oba psa, Radojkoviča pa ranili. Potem so sedli zopet v avtomobil in se peljali v mesto nazaj, kjer so s salvo poklicali orožnike ter jim poročali o svojem junaškem boju z roparjem. Orožniki so šli potem roparja iskati in so našli dr. Radojkoviča, ki je bil obstreljen v obrazu in na prsih. Atentatorji so bili baje pijani. To sicer ni nič izrednega, posebno za dijaka, opravičba pa to ni nikakoli.

* **Monna Lisa.** Do sedaj niso našli ukradene Leonardove slike. V ponedeljek zvečer se je oglašil neki natakar pri policiji, ki je povedal, da sumi, da je sliko ukradel neki 40letni perverzni možki, ki ima posebno veselje s slikami žensk. Dobička gotovo pri tatvini ni iskal, ker je iz najboljših krogov. Policija, ki je nato preiskala njegovo stanovanje, ni našla ničesar, pač pa je izvedela, da se je dotični odpeljal z velikim kovčgom. Pariška kriminalna policija je izdala za Monno Liso ilustrirano tirailo. Neki sotrudnik lista »Journal de Paris« poroča, da mu je neznani človek izročil busto, ki jo je nedavno ukradel v Luvru. Neznane mu je povedal, da je od marca 1907 izvršil v Luvru štiri take tatvine. Konservatorji egiptovskih starin je spoznal busto kot last Luvra.

* **Zrakoplovstvo.** »Tribuna« poroča iz Casale Monferrato: Kralj Viktor Emanuel si je ogledal v torek zrakoplov v hangarjih in stopil z generalnim adjutantom Brusattijem v koš zrakoplova P. II., ki se je dvignil nato v zrak in izvršil razne manevre. Zrakoplov je preplul tudi grad Pomario in se spustil po polurnem letu na zemljo. — Iz Budimpešte poročajo, da je preplul nadporočnik Lang Blatno jezero v osmih minutah in dveh sekundah. — Povodom neke slavnosti na Sedmograškem se je dvignil romunski pilot Vlaicu s svojim aeroplanom v zrak. 8000 romunskih kmetov, ki se nikdar niso videli letalnega stroja, je gledalo izprva ta polet z zanosom in svetim strahom, potem pa se jih je polastil blazen strah in začeli so tuliti, da se bogu smili. Neki pop se je vrgel na zemljo in začel glasno moliti in se križati proti hudiču. Vlaicu je preletel 78 km v 43 minutah in 46 sekundah. Ko je dokončal svoj polet, je bil vsled nesmiselnega vedenja kmetov tako razburjen, da je trajalo par ur, predno se je pomiril. — Pri letalnem metingu v Le Mansu se je dvignila Helena Dutrieux z enim pasazirjem v svojem letalnem stroju v zrak. Ker je prehitro zaobrnila, je trčila ob neko drevo in ona ter njen spremljevalec sta padla na tla. Ostala sta nepoškodovana. Razbiti letalni stroj pa, ki je padel med gledalce, je ranil 20 oseb.

Telefonska in brzjavna poročila.

Poseti v Ischlu.

Ischl, 31. avgusta. Cesar je sprejel danes, ob 11. dopoldne kneza Thuna v enourni avdijenci. Knez Thun se je izrazil, da je kot najvišji šef dežele poročal cesarju o političnih in gospodarskih razmerah na Češkem. Knez Thun ostane v Ischlu do ponedeljka. Nekemu časnikarju je povedal knez Thun, da je bila pravi vzrok njegovega potovanja v Ischl, želja njegove hčerke videti cesarja. Se danes ima knez Thun razgovor s predsednikom poljskega kluba Bilinski.

Ischl, 31. avgusta. Zunanji minister grof Aehrenthal pride jutri ob 16. in 25. minut dopoldan v Ischl. Cesar ga sprejme 2. septembra ob 11. dopoldan v avdijenci.

Vreme.

Dunaj, 31. avgusta. Danes zjutraj so imeli na Dunaju nevihta, toplota je mahoma padla in sedaj je na Dunaju naravnost mraz.

Češki deželni zbor in državni zbor.

Praga, 31. avgusta. Agrarni list »Venkov« poroča, da bo sklican češki deželni zbor okoli 20. septembra na zasedanje, da pa bo imel samo eno sejo, v kateri pridejo na vrsto deželna poročila in nekatere namestne volitve v nacionalno politično komisijo. Državni zbor bo sklican potem baje začetkom oktobra.

Hmelj.

Zatec, 31. avgusta. 250. Promet na mestu 42050, zopet za 10 višje, zelo trdno.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 31. avgusta. Za interparlamentarni kongres v Rimu se

je prijavilo 61 članov ogrskega državnega zbora. Predsednik je izjavil, da bo z ozirom na interparlamentarno konferenco v Rimu začetkom oktobra prekinil seje ogrskega državnega zbora za 8 dni.

Kolera.

Budimpešta, 31. avgusta. Včeraj popoldan je zbolel v Budimpešti za kolero delavec Meszarov.

Marmaros Sziget, 31. avgusta. Iz Rusije je dospel sem neki potnik, ki je bil namenjen v Neapolj. Se v železniškem vozu je zbolel z znaki kolere. Spravili so ga v infekcijsko bolnišnico, vlak pa desinficirali.

Carigrad, 31. avgusta. Kolera, ki je že pojemale, se je začela zopet širiti. Včeraj so konstatirali oficijalno 59 novih slučajev.

Richter.

Solun, 31. avgusta. Včeraj ob 8. in 30. minut zvečer je dospel inženir Richter v Solun. Richter toži, da se čuti popolnoma bolnega. Tudi je popolnoma osivel in hudo boječ.

Konfiskacija denarja za spomenik.

Sofija, 31. avgusta. »Večerna post« je svojčas dala inicijativo za zbiranje prispevkov za spomenik Aleksandru Battenberskemu. Nabranih je bilo že 30.000 frankov. Meročajni krogi pa so bili temu podvzetju neprijazni in so pregovorili vlado, da je nabrani denar konfiscirala.

Obisk kralja Karla v Carigradu.

Carigrad, 31. avgusta. Turški prestolonaslednik Jusuf Izidin je brzojavil sultanu, da je romunski kralj Karel izrekel željo, da bi obiskal spomladati sultana v Carigradu.

Belgijsko oboroženje.

Bruselj, 31. avgusta. Vsi listi se bavijo z oboroževanjem Belgije in pravijo, da prihaja oboroževanje Belgije sicer pozno, da pa je nujno potrebno. (Belgija je stalno neutralno proglašena država. Op. ur.)

Monna Lisa.

Pariz, 31. avgusta. V Evropo je prišel neki ameriški umetniški entuzijast. Pariška policija sumi, da je on dal ukrasti Leonardovo sliko. Vsa francoska in ameriška pristanišča strogo nadzorujejo.

Maroko.

Berolin, 31. avgusta. Danes dopne v Berlin francoski poslanik Gilbert Cambon. Prvi razgovor v Gilbert Cambon. Prvi razgovor s tri.

Rim, 31. avgusta. Italija bo zahtevala en del dežele za Tripolisom.

Prošnja do blagih src!

Trg Mokronog je zadela grozovita nesreča. Požar je v soboto, dne 19. avg. v Mokronogu ljuto razsajal, ter spravljal v par urah skoraj cel trg v pepel. Zgorela so stanovanjska poslopja, hlevi, kozolci, živina, obleka, krma, žito, denar in poljedelsko orodje.

Beda je nepopisna!

Prosimo torej vsa blaga srca, da priskočijo obupanim revežem blagohotno na pomoč, da se vsaj za prvi hip osuše solze onim, ki z obupom zro v pogorišča svojih domovanj. Vsak dar, bodisi v obliki, denarju, žitu ali hrani bode našel hvaležna srca nesrečnih pogorelecev.

Pošiljatve hvaležno sprejema:

Obhor za podpore potrebne pogorelece v Mokronogu.

Za odbor:

Josip Tekavčič m. p., sodni predstojnik. Ivan Hutter m. p., sodnik. Fr. Arh m. p., davčni predstojnik. Franc Žitnik m. p., kaplan. Ivan Pirnat m. p., nadučitelj. Josip Tratar m. p., učitelj. Ivan Zleherl m. p., trgovec. Peter Strel m. p., trgovec.

„Domovina“

posreduje pri oddaji primernih stanovanj za dijake. Zato prosimo vse one stranke, ki imajo oddati dijaka stanovanja, da javijo to čim prej odboru društva; ravnotako se lahko obračajo starši dijakov do društva, ki bode njihovim željam radevolje ustreglo. — Pojasnila daje gosp. prof. Anton Jug, Ljubljana, Dalmatinova ulica 3 I.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni komisiji: Dne 26. avgusta: Marija Krušič, mestna uboga, 70 let. — Fran Rozman, tovarniški delavec, 28 let. Dne 27. avgusta: Marija Patat, hišna posestnica, 76 let. — Helena Potokar, žena pečarskega delavca, 67 let.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni karzi dunajske borze 31. avgusta 1911.	Osamlj.	Diagonal.
4% majeva renta	92-05	92-25
4 1/2% srebrna renta	95-85	96-05
4% avstr. krona renta	92-05	92-25
4% ogr.	91-05	91-25
4% kranjsko deželno posojilo	94-10	95-10
4% k. o. češke dež. banke	93-65	94-65

Srečke.	Osamlj.	Diagonal.
Srečka iz 1. 1860 1/2	417-—	429-—
„ „ 1864	597-—	609-—
„ „ 1868	309-—	321-—
„ zemeljske lizdaje	296-—	302-—
„ „ II.	277-50	283-50
„ ogrske hipotečne	247-50	253-50
„ dun. komunalne	507-—	519-—
„ avstr. kreditne	500-—	512-—
„ ljubljanske	86-—	92-—
„ avstr. rdeč. križa	70-25	76-75
„ ogr.	47-60	53-60
„ basiliška	36-50	40-50
„ turške	250-25	253-25

Belice.	Osamlj.	Diagonal.
Ljubljanske kreditne banke	476-—	478-50
Avstr. kreditnega zavoda	654-30	655-30
Dunajske bančne družbe	548-—	549-—
Južne železnice	121-25	122-25
Državne železnice	743-—	744-—
Alpine-Montani	839-40	840-40
Češke sladkorne družbe	322-—	324-—
Zivnostenske banke	281-—	282-—

Valute.	Osamlj.	Diagonal.
Cekini	11-37	11-41
Marki	117-40	117-65
Franki	95-30	95-40
Lire	94-60	94-80
Rubli	253-75	254-75

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 31. avgusta 1911.

Termin.

Pšenica za oktober 1911.	za 50 kg	11-50
Pšenica za april 1912.	za 50 kg	11-72
Rž za oktober 1911.	za 50 kg	9-82
Koruzza za september 1911.	za 50 kg	8-26
Koruzza za maj 1912.	za 50 kg	8-82
Oves za oktober 1911.	za 50 kg	8-03

LEVOVA ZNAMKA

• DUNAJ • • PRAGA •
• BUDAPEŠT • • WITENBERG •
• TRST • • KATOV •
• PARIS • • NEURN •

KRISTIJANJA TORONTO-KANADA

PERIO ZA GOSPODE
M-JOSS & LOWENSTEIN
CmKR-DVORNI-UFERANTI-PRAGA

Odor

Najboljša ustna voda sveta.

KINTA

CYCLES K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljiva so **KINTA kolesa.**

Najboljšeje jamstvo. Ilustrovani ceniti brezplačno.

K. Čamernik
Ljubljana, Dunajska cesta 9.
Special. trgovina s kolesnim posam. deli.
Izposojevanje koles.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3062. Srednji zračni tlak 30-76 mm

avst.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C	vetovi	Nebo
30	2. pop.	737-1	29-1	slab jug	jasno
	9. zv.	736-6	22-4	slab sever	„
31.	7. zj.	736-5	17-3	sl. vszvzh.	„

Srednja včerajšnja temperatura 21-8°, norm. 17-1° Padavina v 24 urah 0-0 mm.

Fotografični atelje

v Trstu se prodaja, kar se dolo opusti radi bolezn. Cena 2000 K. Naslov pove uprav. »Sl. Nar.«

2 gospici ali dijakinji se sprejmeta na hrano in stanovanje.

Kje, se poizve v upravnistvu »Slovenskega Naroda«.

Sprejme se takoj marljiv in piraverp

učenec

v trgovino z mešaniam blagom. Več pove upravnistvu »Slovenskega Naroda«.

Izobražena Slovenka

vešča laškega in nemškega jezika z lepim izgovorom, se takoj sprejme za nadzorstvo 2 otrok in gospodinjstva. Plača po dogovoru. One ki so v tej lastnosti, službovale imajo prednost. — Ponudbe pod »Trajna služba« na uprav. »Slov. Na roda«.

Trije dijaki

boljših rodbin, ki bi obiskovali meščansko šolo Krškem, se sprejmejo v popolno oskrbo: v dobri poštenu družini pod strogim nadzorstvom. — Poizve se v trgovini g. Aumana v Krškem.

Išče se

pek

za na deželo

ki bi bil samostojnem in z vsemi pravicami do pekarije. Imel bi mesečno plačo, stanovanje in hrano po dogovoru prosto. Tudi oženjeni niso izključeni Poštenu, zanesljivi ponudniki imajo prednost. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo »Slov. Naroda«.

Štedilniki Triumph

Tvornice Triumph, dr. z om. z. Wels, Gor. Avstr. 1813
Katalogi zastojni in poštne prosto.

Ženitna ponudba!

C. kr. državni uradnik, vdovec (otročni sinovi odrasli in izven doma), 25 let star, v večjem kraju na Kranjskem, se želi poročiti z izobraženo gospico ali tudi vdovo brez otrok, katere naj bi bila večša domačemu gospodinjstvu, v starosti od 36 do 42 let in gotovino od 8-10.000 K. Ponudbe (na anonima pisanja se sploh ne ozira), če mogoče s sliko do 15. septembra 1911 pod »Srečna jesen« na uprav. »Slovenskega Naroda«.

Pisma kakor tudi slike se vrnejo; stroga tajnost zjamčena. 2933

Usposobljenostna izkušnja (Inteligentni izpit.)

za enoletno prostovoljsko službo v vojski!

Mladenci, ki še pravočasno žele napraviti omenjeni izpit, dobe v to pri podpisnem zavodu uspešno pripravo. V ta namen se odpre z 18. septembrom posebni naučni tečaj.

„Prvi zagrebški vojaško pripravljalni zavod“
Zagreb, Kukovičeva ulica šte. 15. 2934

Kontoristinja

s kratko prakso, zmožna slov. in nem. jezika v govoru in pisavi, išče službo v Primorju ali Dalmaciji. Dopisi pod »1. sept.« na uprav. »Slov. Naroda«.

Kontoristinja

ki službuje pri večjem podjetju, stenografinja in vajena korespondence, izurjena v strojepisju, 2854

želi sedanjo službo premeniti.

Cenjene ponudbe se prosijo na upravništvo »Slov. Naroda« pod šifro »Kontoristinja«.

2 slikarja in 1 pleskarja

sprejme Jernej Urban, 2885
slikarski in plesarski mojster, Jesenice.

Dekliški internat MOLL-DALLMER

drž. dipl. kuharska in gospod. učiteljica Dunaj VIII., Wickenburgg. Telefon 18025 v zvezi s Schwarzwaldovimi zavodi in drugimi šolami. — Izborna oskrba. — Fina skrbna vzgoja. — Lepi, zračni prostori. Zmerne cene. 2932

Sprejem za vse šolske leto ali za krajši čas. Prospekti v internatu, VIII., Wickenburgg. 3 ter v Schwarzwaldovih zavodih I., Wallnerstr. 2. ::

Za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino 233

Kuč

najboljše sredstvo.

4 steklenice (5 kg) franko K 4-50.
Br. Novakovič, Ljubljana.

Prostovoljna dražba hiše z vrtom

se vrši dne 6. septembra v Novem Vodmatu št. 45.
Pojasnila daje Lukas Pavli, Mengeš številka 49. 2915

Grofovski kolegij Waldsee

Gorica. 2818

Edini moški zavod z nemško ljudsko šolo koncesijonirano od c. kr. šolske oblasti.

Sprejmejo se tudi mladeniči, ki obiskujejo v mestu srednjo šolo. — Letna pensija 500 K za ljudsko, 700 K za srednješolske učence. — Natančna pojasnila daje ravnateljstvo.

Objava.

Vsem svojim cenj. p. n. odjemalcem vljudo naznanjam, da je bil moj dosedanj poslovedja Matija Trlep s 6. julijem iz moje službe odpuščen ter nikakor nimam pravice v mojem imenu sprejemati naročil. Obenem opominjam vse one ljudi ki o moji tovarni vozov raznašajo neresnične slabe vesti, da bom v takih slučajih postopal najstrože ter jih sodnijsko zasledoval.

Peter Keršič
tovarna vozov
v Spodnji Šiški

Cenjenim svojim odjemalcem in slavn. občinstvu vljudo naznanjam, da sem z današnjim dnem preložil svojo

trgovino čevljev

s Sv. Petra ceste št. 2
v Prešernovo ulico št. 48 (nasproti trgovine Gričar & Mejač).

Priporočam obenem bogato zalogo raznovrstnih obuv domačega in tujnega izdelka, kakor tudi največjo izbiro sokolskih in dijaških telovadnih čevljev. Popravila se ceno in točno izvršujejo v lastni delavnici na Elizabetni cesti št. 5. Zahvaljujem se slavnemu občinstvu za dosedanje naklonjenost ter se tudi v bodoče toplo priporočam.

Franjo Medic,
zaloga obuv in čevljarški mojster.

2873

Oglejte si! veliko zalogo koles z originalno znamko

„Puch 1911“

pri **Fr. Čudnu**, trgovcu v Ljubljani
Prešernova ulica — samo nasproti frančiškanske cerkve.

Raznih znamk kolesa od K 110 — naprej vedno v zalogi.
Zaloga šivalnih strojev:
Singer in Ringschiff.
Pouk za vezenje s strojem brezplačno. 918
Ceniki zastoj in poštnine preste.
Edino zastopstvo za Kranjsko!

Zagotovljen uspeh!

Tvrdba, ki ima v Sarajevu, glavnem mestu Bosne, že 28 let obstoječo, veliko, moderno urejeno specerijsko in delikatesno trgovino, s katero je združena pravica točenja in pa trafika, na živahnem prometnem mestu, nebroj odjemalcev, zmerna režija, — išče strokovnoizvežbana spretnega slovenskega trgovca kot

družabnika.

Pripravljena je tudi prodati mu celo trgovino pod kulantnimi pogoji.
Natančnejša pojasnila daje Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

2036

Službo išče dobro izurjena

prodajalka

v večjo manufakturno trgovino, najrajši kje na deželi ali v kakem malem mestu. Naslov pove upravništvo »Slovenskega Naroda.« 2906

Vino!

Razprodaja najfinejših vin
samo iz lastnih goric začela se je pri **Ivanu Malusu** posestniku goric na Bixelskem, postaja: Brežice.

Komur ni pri nakupu za en krajcar naj naj si naroči letnik 1908 1 ali več polovnjakov bode vsaj vedel, kaj je zlahka kapljica posebne kakovosti v tem času.

Zaloga je zdaj še preko 1000 hektolitrov. Cene so od 60 v. do 80 v. po letniku (1908 in 1909) in po kakovosti. 2678

P. n.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da sem otvorila na **Starem trgu št. 26** (prej urar Zajec) pod naslovom:

„Pri Dolenjki“

trgovino z raznovrstnimi čevlji

za dame, gospode in otroke od najfinejših do najprostejših ter z vsemi v to stroko spadajočimi predmeti.

Potrudila se bodem cenj. odjemalce postreči z najboljšim blagom in solidnimi cenami.

Za mnogobrojen obisk se priporočam spoštovanjem

2889 **A. Gorše.**

Prvi slovenski :
fotografski atelje
D. ROVŠEK
33 v Ljubljani
Kolodvorska ulica 32 a.
Ustanovljen leta 1890.

„Z“ svetiljka

je najzmožnejša in najvarnejša vseh električnih svetilk.

2843 Zaloga in prodaja:
Franc Železnik, Ljubljana, Sodna ulica 6/I.

Društvo za otroško varstvo in oskrbo, podružnica Trbovlje.

Odda se:

1. mesto strokovne učiteljice

za kuharsko in gospodinjstvo šolo s slovenskim poučnim jezikom. Prosto stanovanje, kurjava in razsvetljava ter prosto kosilo.

2. mesto voditeljice dvorazrednega otroškega vrtca

s slovenskim poučnim jezikom. Prosto stanovanje, kurjava in razsvetljava. — Zahteva se dveletna praksa.

Za obe mesti je treba doprinesiti dokaz za usposobljenost. Prošnje z navedbo zahtevane plače naj se naslavlja na načelnika gori imenovanega društva v Trbovljah do 15. septembra 1911.

Društvo za otroško varstvo in oskrbo podružnica Trbovlje.
Ign. F. Krassnig, načelnik.

2902

Prva največja eksportna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg (nasproti rotovža) in Sv. Petra cesta 8

Nikelasta moška ura z veržico od K 4-50 naprej	
Prava srebrna .. " " " " " " " " " " " "	9-70 "
14 kar. zlata .. " " " " " " " " " " " "	44- " "
Nikelasta damska .. z veržico .. " " " " " "	8-50 "
Prava srebrna .. " " " " " " " " " " " "	9-50 "
14 kar. zlata .. " " " " " " " " " " " "	20- " "
Uhani zlato na srebro .. " " " " " " " " " "	1-80 "
14 kar. zlati uhani .. " " " " " " " " " " " "	4-50 "

Lastna tovarna ur v Svici.
Tovarniška znamka „Iko“.

Teon št. 273. Telefon št. 237.

Telefon št. 237.

Zajec & Horn

Ljubljana, Dunajska cesta 73.

Beton in železo-beton.

Fundamenti.	Vzidava turbin.
Stropovi.	Stopnice.
Mostovi.	Tlakovi.

Ksilolit, umetni kamen: okraski za fasade, obhajilne mize, balustrade.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 273

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Delniška glavica K 5.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni fond 610.000 kron.

Podružnice v Spletu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dve vloge po čistih

4 1/2 %

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Brzojavke:
Siemens-Schuckert Ljubljana.
Telefon št. 102.

Siemens-Schuckertove tovarne zastopstvo v Ljubljani

Ljubljana Resljeva cesta 12. 2928

Vjudno naznanjamo,

da se nahajajo pisarne ljubljanskega zastopstva od danes naprej

na Resljevi cesti št. 12.